

Dit is Mijn woord
A en Ω
Het evangelie van Jezus

De Christus-openbaring
die inmiddels de ware christenen
over de hele wereld kennen

*Dit is
Mijn woord
A en Ω*

*Het eeuwige woord,
de ene God, de Vrije Geest,
spreekt door Gabriële,
zoals door alle Godsprofeten –
Abraham, Mozes, Isaiah, Job, Elia,
Jezus van Nazareth,
de Christus Gods*

Het evangelie van Jezus

*De Christus-openbaring
die inmiddels de ware christenen
over de hele wereld kennen*

*Christus,
de zoon Gods,
de mederegent van de hemelen,
de Verlosser van alle mensen en zielen,
de stichter en heerser
van het rijk Gods op aarde,
openbaart zich
over Zijn leven, denken en werken
als Jezus van Nazareth
door de profetes van God,
Gabriële*

Dit is Mijn woord
A en Ω
Het evangelie van Jezus

2e Uitgave

© Gabriele-Verlag Das Wort GmbH
Max-Braun-Str. 2, 97828 Marktheidenfeld
Tel. 0049/9391/504133
www.gabriele-verlag.com
www.gabriele-publishing.com

In licentie uitgegeven boek met toestemming van de uitgever.

Voor alle vragen betreffende de betekenis van de inhoud is de
Duitse originele uitgave doorslaggevend.

Alle rechten voorbehouden

Druk: KlarDruck GmbH, Marktheidenfeld – Duitsland

ISBN 978-3-96446-054-7

Inhoud*

Ter inleiding	39
Voorwoord	51
Ik Ben	59
Proloog	63
1. De verkondiging van de geboorte van Johannes de Doper – Johannes de Doper; zijn afkomst en opdracht in het verlossingswerk (4-6). Verklaring van de stomheid van Zacharias (8)	67
2. De reine verwekking van Jezus Christus – Eerste verwijzing naar de stam van David en zijn opdracht (5). De verlossersvonk – Vrij worden van zonde (6). De engel des Heren sprak tot Maria in de lichttaal van de hemelen (8). De oude voorstelling van een straffende God; de door Christus geopenbaarde God van liefde (17). Verbreking van het oude Verbond – Het nieuwe Verbond – Hymne op het komende vredesrijk (25)	71
3. De geboorte en naamgeving van Johannes de Doper – De ware profeten (5)	80

* De titels van de hoofdstukken van het „Evangelie van Jezus” zijn vet en cursief gedrukt; de in normaal cursief geplaatste ondertitels hebben betrekking op de verklaringen, verbeteringen en verdiepingen van het „Evangelie van Jezus”, momenteel door Christus gegeven (1989). De tussen haakjes geplaatste getallen duiden telkens de verzen aan van het „Evangelie van Jezus” waarop de verklaringen, verbeteringen en verdiepingen van Christus betrekking hebben.

4. De geboorte van Jezus Christus – Het volk Israël heeft gefaald – Christus' heerschappij in het vredesrijk wordt voorbereid met de geïncarneerde zonen en dochters van God uit de stam van David (5). De „verschijningen van de engelen” aan de herders vonden innerlijk plaats (6-9). Erkenning van aardse wetten, voor zover deze niet in tegenstelling zijn met de goddelijke wetten (12)	83	7. Boeteprediking van Johannes – De betekenis van symbolen en ceremonies (4). Het gerecht: de wet van zaad en oogst – Loutering van de ziel (10)	112
5. De aanbidding van de wijzen en Herodes – De betekenis van de zes stralen van de ster van Bethlehem (5). Verkondigingen van God en Zijn engelen zijn aanwijzingen, echter geen directe uitspraken over mogelijke gebeurtenissen – Indirecte leiding (13)	90	8. Het doopsel van Jezus, de Christus – God en Christus openbaren thans de volledige waarheid door de serafijn van de goddelijke Wijsheid – de stam David bereidt met Christus het vredesrijk voor (3)	117
6. Kindschap en jeugd van Jezus – De tempel van het innerlijk (4). Bruidgom Christus en bruid (5). Huwelijk als verbond van trouw voor God – Ervaring van het vrouwelijke voor Jezus van Nazareth – Lijden en kruisdood waren niet nodig geweest (10). Juist begrip van de tekst – Wijsheid der Egyptenaren (11). Kort bericht over het leven van Jezus voor het begin van Zijn leraarschap (12). Jezus leefde en schonk uit de almacht en liefde van God en vervulde het gebod „bid en werk” (14). Het laatste verbond, gesloten met de Oergemeente Nieuw Jeruzalem – De duisternis heeft verloren – Het reinigingsproces van de aarde (17)	96	9. De vier bekeringen – De duisternis mag zich meten aan het licht (1). Wie in God leeft, is met al het Zijn verbonden en nooit eenzaam (5)	122
		10. Jozef en Maria bereiden Jezus een feest – Andreas en Petrus vinden Jezus – Aan de mensen van de Nieuwe Tijd: de verlossersdaad van Jezus niet vergeten (2). Karakterisering van de volgelingen van Jezus van Nazareth – Aardse naamgeving en stralingsnaam van de ziel (10)	126
		11. Zalving van Jezus door Maria Magdalena – Oordeel naar aardse maatstaf (6). De verlichte mens schouwt (10)	133
		12. De bruiloft van Kana – De genezing in Kapharnaüm – De geïncarneerde geestwezens en hun opdracht in het verlossingswerk (9). God is liefde, Hij veroemt niet – Van God verwijderde mensen scheppen wraakgoden – Afgodendienst is ook verering van aardse machten en machthebbers – „Eeuwige	

verdoemenis” is bespotting van God (11). Hemel en hel zijn in de mens zelf – De atmosferische kroniek (12). Leven in de waarheid – de drie stappen naar de waarheid (16) 136

13. De eerste prediking in de synagoge – Het evangelie van de liefde, de weg naar de innerlijke vrijheid (2). Geloof, vertrouwen en verwezenlijking als basis voor hulp en genezing uit de Geest (4) 147

14. De roeping van Andreas en Petrus – De hondendresseur – De rijken – Weg in de navolging van Christus eerst na het ordenen van alle menselijke betrekkingen en situaties (1-3). Voorwaarden voor genezing (4). Zonde tegen de schepping door het minachten en doden van medeschepselen en de gevolgen daarvan – In de omwentelingstijd komen de oorzaken sneller tot uitwerking – De mogelijkheid tot incarneren neemt af met de verfijning van de aarde – Omwentelingstijd is catastrofentijd – Christus beschermt de Zijnen – Leven op de gereinigde aarde (6-7). Uiterlijke en innerlijke rijkdom (11-12) 153

15. De genezing van een melaatse, een lamme en een dove – De mensen in de Geest van de Heer 163

16. De roeping van Mattheus – Nieuwe wijn in oude vaten – De mogelijkheid tot reïncarneren en afdragen is beperkt 167

17. Jezus zendt de twaalf uit – De vooruitgang van het verlosserswerk is afhankelijk van de trouw en evolutie van degenen die de opdracht hebben ontvangen (3). Doopsel met de geest der waarheid (6). Genezing der zieken en opwekking van doden – Groepsschuld – Uitdrijven van duivels – Gaven der liefde niet opdringen (7). De hel is geen plaats, maar een toestand van de ziel (10). Voor God is niets verborgen – Slechts wie in het licht der waarheid leeft, kent het woord der waarheid (13). Wie tegen Christus is, is tegen zijn naaste (14) 171

18. De uitzending van de tweeënzeventig – Over het doorgeven van de waarheid (3). Gedrag als gast (6). Maatstaven voor de samenleving der mensen; het doel: de onbaatzuchtige liefde (10-12) 183

19. Jezus leert bidden – Het juiste en het verkeerde bidden (2-4). De essentie van al het Zijn is in het binnenste van iedere ziel – Gods almacht dient hem, die bewust leeft in verbinding met God, door alle levensvormen (6). Terechtwijzing uit de liefde en de ernst (8). Achtung voor het leven van planten en dieren (9). De verantwoordelijkheid van een genezene (10) 190

20. De terugkeer van de tweeënzeventig – Succes of mislukking van de door Christus uitgezonden – Verfijning van de materie – Aardvlekken, resten van negatieve energieën: de basis voor de laatste

opstand van de demonen aan het einde van het vredesrijk – De ontbinding van de aardziel – Over „geesten” (3). De „wijzen” van de wereld herkennen de krachten van het heelal niet; zij worden beïnvloed en strijden tegen het licht (4). Christus openbaart Zijn eigen positie en Zijn verhouding tot God, het valgebeuren en Zijn verlossersdaad (5). Christus in het aardse lichaam en Zijn boden konden en kunnen alleen door diegenen worden herkend, die het innerlijke schouwen en horen hebben ontwikkeld – Wie Christus’ geboden hoort en verwezenlijkt, aan die openbaart zich de goddelijke wet en hij leeft in Hem (6). Machtige instraling van de eeuwige waarheid door de Wijsheid in de tijd van de omwenteling (7) 198

21. Jezus berispt de wreedheid tegen een paard – De zelfzuchtige, egoïstische mens heerst over de dieren en kwelt hen – Wie in God leeft, is een met alle schepselen (2-4). De mens schendt en vernietigt het leven op aarde – Het uitsterven van vele diersoorten – Betekenis van veel dieren voor het ecologische evenwicht – De wet van zaad en oogst geldt ook in de omgang met de schepping (5). Onbaatzuchtige liefde, de sleutel tot begrip van en hulp voor de naaste en tot inzicht in de causaliteitswet en het overwinnen daarvan – Honger en dorst van de ziel naar de innerlijke bron (7). Het doden van dieren, ook als offer, is een gruwel voor God – Ieder

mens zou vrijwillig zijn ik moeten offeren – Verkeerd Godsbeeld – „Oog om oog, tand om tand” (8) en „zo wil Ik jullie verstoten” juist begrepen – Overlevering en interpretatie van bijbelse woorden (10). Aardse rijkdommen en innerlijke rijkdom (11). Uiterlijke rijkdom is slechts geleend, om hem voor velen in te zetten (12-13). De wet Gods is absoluut en zal vervuld worden – Het doopsel met water, een symbool – Het „volbracht” – Christus leert nu de gehele waarheid (14). De planning en voorbereiding van de verlossersopdracht en van het verlosserswerk – Vele geestwezens staan in de opdracht, totdat alle valwezens zijn teruggekeerd (16) 216

22. De opwekking van de dochter van Jaïrus – Voorwaarden voor genezing van het lichaam – De Christus is in jou (2-5). De opwekking van „doden” (6-12) 243

23. Jezus en de Samaritaanse – Het water des levens, de waarheid, een eeuwig stromende kracht (3-7). Wie ernstig zoekt, vindt de waarheid – Test degenen, die over de waarheid spreken – Over de waarde van uiterlijke vormen van aanbidding – Wie is thans het volk Israël? – Het Nieuwe Jeruzalem – Het laatste Verbond (16) 248

24. Jezus veroordeelt wreedheid – Hij geneest zieken en drijft duivels uit – Alle overtredingen tegen de wet des levens vallen op de mens terug; natuur en

schepsels op aarde zijn geschenken van God, tot welzijn van de mensen (1). Verklaring van de „verdorde arm” (3). Heil en genezing voor het lichaam, wanneer het goed is voor de ziel (7). Farizeeën toen en nu – Strijd tegen het groeiende licht op aarde en in de reinigingsgebieden, nog in de tijd van het vredesrijk – In de tijdsomwenteling wordt het fundament van het vredesrijk gelegd en neemt vorm aan – Vermaning aan de mensen in het vredesrijk: vergeet de pioniers niet en de geïncarneerde sera-fijn van de goddelijke Wijsheid, Mijn profetes en verkondigster – De strijd achter de nevelwand gaat door (8). Verklaring van de „wonderbare broodvermenigvuldiging” (12-13) 257

25. De Bergrede (Deel 1) – De Bergrede, de Innerlijke Weg naar de volmaaktheid – De zaligen – De „armen” – Draag je leed op de juiste manier – De zachtmoedigheid, eigenschap van hen, die onbaatzuchtig liefhebben – De Tien Geboden en de Bergrede als weg naar waarheid en gerechtigheid – De barmhartigheid, de poort naar het eeuwige Zijn – De reine zielen in de Absolute Wet Gods – De vredesrichters hebben de vrede in zich – Strijd van de pioniers op verschillende fronten – Kerkleiders, farizeeën, wolven in schaapskleren – Slachteveld achter de nevelwand – Bidt voor de onverlichte zielen (2-4). Aardse rijkdom als verplichting en opdracht – Verkeerd gebruik van rijkdom heeft

ernstige gevolgen – Waarschuwing aan de spotters – rijken, machthebbers, valse profeten, mooipraters, schijnchristenen: werktuigen van de satan (5). De rechtvaardigen zijn het zout der aarde, die het onrecht aan het licht brengen (6). Benoeming en opdracht van de profetes en verkondigster van God – Het werk van de pioniers onder directe scholing en leiding – Het Nieuwe Jeruzalem (7). Vrij worden van de wet van zaad en oogst door Christus, binding in de valwet door kerkgenootschappen en dogma’s – Christus leidt thans naar de gehele waarheid (8). Valse en ware leraren (9). Alleen redding door geloof en verwezenlijking (10). Christus transformeert vrijwillig aan Hem gegeven zonden (11). In het reine brengen, voordat een zwaar karma ontstaat – De schijnbare vijand, je spiegel (12-13). Eenieder ontvangt, wat hij zelf heeft gezaaid – Geeft onbaatzuchtige liefde (14). Persoonlijke wensen leiden tot binding aan mensen en dingen – Leven in een „poel van verderf” (16). Rondvliegend zaad in de zielenakker van je naaste – De reinigingsweg van de pioniers tot aan het vredesrijk (17-18) 276

26. De Bergrede (Deel 2) – De eerste stappen op de Innerlijke Weg, een evolutieproces naar onbaatzuchtigheid (2). Gebed als zelfpresentatie of bezielend gebed (4). Ware wijzen rusten in zichzelf en discussiëren niet (5). Over het onzevader (6).

Vergeven en om vergeving vragen; gerechtigheid en genade Gods (7-9). De aardse dood – Het bewustzijn van de ziel daarna – De rouwenden – Herhaalde incarnatie – Bindingen tussen mensen en zielen – Juiste instelling (10-11). Schatten verzamelen – Einde der incarnaties in de Nieuwe Tijd (12-14). Bezorgd zijn om jezelf, plannen maken in vertrouwen op God – Het juiste bidden en werken – Al het Zijn staat onder Gods hoede (15-18) 330

27. **De Bergrede (Deel 3)** – Je negatieve gedachten, woorden en daden zijn je eigen rechters (1). Splinter en balk – Noodzaak van zelfkennis (2). Missioneren is willen overtuigen – Leef de waarheid en wees een voorbeeld (3). Vragen, zoeken, aankloppen; de innerlijke poort opent zich niet voor het verstand (4). Wat je van je naaste verlangt, bezit je zelf niet in je hart; verwachtingshouding leidt tot binding (6). De strijd op de smalle weg naar het leven (7). Onderscheid maken tussen goede en slechte vruchten (8-9). Neem het woord des levens met je hart op – „Dit is Mijn woord. Alfa en omega. Het evangelie van Jezus. De Christusopenbaring, die inmiddels de ware christenen over de hele wereld kennen”: een werk van leven en liefde (13) 363

28. **Jezus bevrijdt de dieren en bevestigt Johannes de Doper** – De val: de verdichting van de energie

tot aan de materie toe – Het geestlichaam in het mensenlichaam – De verruwing der mensen – Misbruik van de schepselen en van de schepping – De heersersmens – Bijgeloof, straffende goden, bloedoffers – De maners van God wijzen de weg – Dierproeven zijn God een gruwel (1-3). De reine herkent het reine – Het voedsel, een gave Gods (4). Strijd van de duisternis tegen Gods plan en Zijn rechtvaardige profeten – Instrumenten van de duisternis – Valse profeten worden door haar niet bestreden (16) 381

29. **De spijziging van de vijfduizend – Jezus wandelt over het water** – In Jezus van Nazareth, de Christus, de deelkracht van de oerkracht – Verklaring van de vermenigvuldiging van de vissen – Levend en dood voedsel – Kastijding en fanatisme – Verandering van negatieve gewoonten op het pad naar het hogere leven (4-7). Angst is twijfel aan Gods kracht en liefde (12-13). Toeval bestaat niet – Verandering van de mens naar het Goddelijke alleen door werk aan zichzelf (14). Niet iedereen ontving hulp en genezing (17-18) 395

30. **Het brood des levens en de levende wijnstok** – Christus geeft geestelijk brood voor het innerlijke leven – De weg naar het vredesrijk: strijd en offer der rechtvaardigen (5). Hij, die zich op God afstemt, ontvangt de kracht van het leven. (6). In Christus zijn verlossing en genade – Ziekte, leed

of noodlot zijn zichtbaar geworden schuld – De Jongste Dag (7). Het menselijke oog ziet slechts het aardse omhulsel, dat vergaat – Het binnenglippen en uittreden van het geestlichaam – De kruisweg van de profetes van God tijdens de tijds-omwenteling – Ontwikkeling van het veruiterlijkte christendom (8-10) 407

31. Het brood des levens – De bekentenis van Petrus – De kameeldrijver – Geestelijk dood – In het rijk der zielen zijn geen maskers – Woorden zijn slechts symbolen en wegwijzers – Kastijding is verdringing – Ieder mens bezit de vrije wil: goed zaad brengt goede oogst – God vermaant, Hij straft niet (1-3). Mozes' tocht met het volk Israël door de woestijn: een gelijkenis voor de trektocht der mensheid – De huidige mensen onderscheiden zich van het volk Israël – De weg naar het vredesrijk (4). Wie God meer liefheeft dan deze wereld, leeft in God – Wie uit de waarheid is, ontvangt uit de waarheid (5-6). Tot de mensen in het vredesrijk – De evolutie van de mensen en van de aarde naar de fijnstoffelijkheid – Verandering van de tijdmeting – Aardvlekken, reservaten van de demonen – De terugvoering van de valrijken – Het boek „Dit is Mijn woord” wordt steeds opnieuw verheven, tot aan de fijnstoffelijkheid toe – Het voor en tegen van veel mensen dient de duisternis (7-9). Heb ook de dieren lief! (12-16) 425

32. God als spijs en drank. Betekenis van vlees en bloed – Voeding en gezondheid volgens de wil van God (1-6). De verruwing der mensen, de scherpte van het menselijke ik – Ommekeer van de mensen tot de eenheid met de natuur (8-12) 451

33. Over bloedoffers en vergeving der zonden – Genezing aan de vijver Bethesda – De in de toenmalige tijd gedane concessies van Mozes werden wetten (1-3). Dierenoffers en vleesvoeding – Menselijke voorschriften binden; God is onbepaalde liefde en vrijheid (4-14) 459

34. Jezus' liefde voor alle schepselen – Wie door God doorstroomd wordt, wordt tot zegen (2-6). Achtung voor al het geschapene; minachting valt onder de causaliteitswet (7-10) 466

35. De gelijkenis van de barmhartige Samaritaan – Maria en Martha – Wat je je naaste aandoet, dat doe je Christus en jezelf aan – Over het gedrag tegenover de naaste (1-8). Bid en werk; de juiste maat (9-11). Beeld voor de bouw van het huis Gods, het Nieuwe Jeruzalem op aarde – De goddelijke Wijsheid roept de zonen en dochters van God; zij bereidt de Innerlijke Weg voor en brengt de alomvattende goddelijke wetten – Zij, die in Mij leven, worden tot levende bron (12-15) 470

36. De overspelige vrouw – de Farizeeër en de tolle-naar – De wet van de overeenkomst – Wie zichzelf kent, herkent ook de tegenstander – Verleiding door de satan der zinnen voor en ook na de grote omwentelingen (1-6). Uit deemoed ontstaat geestelijke grootheid (7-10)	481	beslissing wankelt, zal de schat in de hemel niet vinden (1-6)	504
37. De wedergeboorte van de ziel – Door leed en boete naar volmaaktheid – De genade van de Vader werkt op aarde in versterkte mate – Het einde van de mogelijkheid tot incarneren voor zwaar belaste zielen – De wedergeboorte in de Geest Gods (1-10)	487	40. Jezus onthult de gelijkenissen van het hemelrijk – Gelijkenis van het hemelrijk; het goede zaad; herkennen en verwijderen van het onkruid op het juiste tijdstip – Door verwezenlijking in de overvloed van het rijk Gods (1-2). De grote oogst: het scheiden van kaf en koren; helse pijnen (3-7). Het zaad aan de rand van de weg: de waarheid slechts horen (9)	509
38. Over het doden van dieren – De opwekking van de jongeling van Naïm – Wie Gods wetten niet vervult, belast zijn ziel; hij kan ook niet de wet der hemelen onderwijzen en uitleggen – Het kaf zal worden gescheiden van het koren (1-2). De Jacobs ladder – Met de verfijning van de gedachten en zintuigen, valt wat onwetmatig is weg (3). Over geweldpleging en bloedvergieten (4). Mee-lijden met de dieren – Het doden van dieren, om hen van hun lijden te verlossen (5). Wie zichzelf herkent en bereinigt, leert het leven lief te hebben (6). Opwekking van doden (8-10)	492	41. Bekering van een vogelaar – genezing van een blinde – Met dieren handel drijven; mensenhandel – De sabbat heiligen – Strafmaat voor wetenden en onwetenden (1-9). Wie Gods wet vervult, kijkt in de diepten van het Zijn (10-13)	518
39. Zeven gelijkenissen van het hemelrijk – De weg naar het koninkrijk Gods – Wie in zijn		42. Jezus onderricht over het huwelijk – Genezing van de tien melaatsen – Het verbonden zijn van huwelijkspartners, ook bij uiterlijke scheiding – Polariteit en dualiteit – Innerlijke waarden (1-5). Ongehuwd zijn (6-8). Blijvende genezing slechts door verwezenlijking der eeuwige wetten (13)	524
		43. De rijke en het hemelrijk – De reinigingsgeboden – Eigendom en navolging van Christus (1-4). Alle dingen zijn mogelijk voor degene, die het geestelijk-goddelijke als zijn ware wezen nastreeft (6).	

God of de mammon – Het streven naar het materiële en de gevolgen (7). Wie afstand doet van het materiële, zal veelvuldig ontvangen in het eeuwige Zijn (8-9). Uiterlijke reiniging en innerlijke reinheid – Trouw naar de letter duidt op ontrouw jegens God (10-16) 533

44. De bekentenis der twaalf – De grondpeilers van de gemeente – God heeft geen geheimen; de zonde verhult de waarheid (2-3). Ware oergemeenten bouwen op de rots Christus (4). Vervalsing van de waarheid door de kerk – De gerechtigheid Gods geeft de zondaar lange tijd de mogelijkheid tot ommekeer (7-8). De wet Gods komt in deze wereld; de waarheid wordt zichtbaar (10-12). De mensheid zal tot eenheid komen met Mij, de Christus (13-15) 545

45. Zoeken naar tekenen – De onreine geest – Jezus' ouders en broeders en zusters – Aardse rijkdom – De „blinde” verwacht wonderen – Het gevaar van de beïnvloeding door tegenstrijdige krachten (1-6). Zonde tegen de Heilige Geest is handelen tegen beter weten in (7). Lid van de familie Gods of eenzellig iemand en voorvechter van het menselijke ik (8-10). De materiële rijkdom; gevolgen van hebzucht (11-16) 557

46. Jezus' verheerlijking – De twaalf geboden – In de verheerlijking van Jezus werd Hem Zijn lijdensweg,

Zijn verdere opdracht als Christus en de toekomst van de mensheid en de aarde onthuld (1-6). Het Nieuwe Israël (7-12). De nieuwe wet van de liefde – Geen enkele ziel gaat verloren (22-24). De loutering van de ziel (25). Alle ware profeten worden miskend (26-28) 565

47. Het juiste begrip van de geboden – Gelijkenis van de rijke man en de bedelaar Lazarus – Over het juiste begrip van de geschreven wetten; voorbeeld: doden (1-3). Afgunst is diefstal – Verwekking van zieke kinderen – Echtbreuk (4-5). Achtiging voor alle levensvormen (6). De waarheid zeggen; echter niet blootstellen – De vrije wil van de naaste respecteren (7). In God leven (8-9) Verschillen tussen arm en rijk; oorzaken en gevolgen (10-17) 576

48. Jezus voedt duizend mensen en geneest op de sabbat – Mee-lijden (1-9). Genezing van zieken – Lasterlijk spreken tegen Jezus en de navolgers van Christus (10-13) 588

49. De ware tempel Gods – Over de vernietiging van de tempel (1-3). Ieder mens is een tempel Gods, een tempel van de Heilige Geest (4). Betekenis van uiterlijke vormen (5-7). Bloedvergieten en bloedoffers (8-10). Slechts wie zich dagelijks voor een leven in God inspant, erkent Christus en verstaat de taal van de wet (11-12) 594

50. **Christus, het licht der wereld** – Menselijk recht-spreken en oordelen; de gerechtigheid Gods (1-4). Het ware zelf in eenieder: God – Wie zijn naaste niet liefheeft, heeft ook God niet lief (5-8). Wie gelooft, zonder te verwezenlijken, zal de eeuwige Vader niet schouwen (9-15) 605

51. **De waarheid maakt vrij – Over het juiste begrip van de geboden** – „In Mijn woord blijven” (1). De knecht van de zonde is ver van God en van het eeuwige vaderland (2). Voor God geldt alleen de verwezenlijking van de onbaatzuchtige liefde (3-6). De satan, de vader van de leugen; de satan der zinnen (7-8). Geen ziel gaat verloren (9). Alleen hij, die naar de waarheid streeft, begrijpt het woord Gods (10). Mozes bevestigde het dierenoffer niet – Minachting en achting voor het leven – Oud en nieuw mensdom (11-13). Geestelijke autoriteiten en lettergelovigen, die niet verwezenlijken, wat zij onderwijzen – Concessies van de profeten aan het volk (14-18) 613

52. **Jezus verklaart Zijn voorexistentie – Geloven betekent begrijpen** – Lichamelijke dood en geestelijke dood (1). Alleen hij, die de geboden vervult, erkent en ervaart God in zichzelf (2-3). Het rijk Gods is zevendimensionaal – Het oneindige kristal: alles is in alles (9-11). Begrip van de waarheid alleen door verwezenlijking (12) 629

53. **De genezing van de blindgeborene – De vraag van de Sadduceën naar de opstanding** – Vraag niet naar de zonden van je naasten – Benut de ogenblikken van de dag (1-2). De uiterlijke arts en de innerlijke genezer (3-6). Met elkaar trouwen of zich met elkaar voor God verbinden (7-11) 638

54. **Het verhoor van de blindgeborene – De discipelen als geestelijk lichaam van Christus** – De blinden en de zienden (1-16). In het kosmische Zijn is alles in alles besloten en even belangrijk (17-24) 644

55. **Christus, de goede herder – Eén met de Vader** – Christus, de ware herder en de enige weg naar het vaderhuis – Mijn schapen kennen Mijn stem – Ik leid de schapen in de eeuwige wet – Verwijzing naar aanmatiging en misbruik van het herdersambt (1-16) 652

56. **De opwekking van Lazarus** – Over de opwekking van doden (1-18) 661

57. **Over kleine kinderen – Gelijkenis van de vissen – Vergeving van de zonden** – Leidt de kleintjes tot Mij – Wie is de „grootste in het rijk Gods”? (1-2). De naaste ergernis geven en de gevolgen (3). Taak van de ouders (5). De aardse ogen en het geestelijke oog – God is de alstraling, de alstromende wet (6-9). Bereinigen volgens het gebod van de vrede – Binden en losmaken – Beden aan God en

hun vervulling (10-12). Ieder is zijn eigen rechter – Vergeven, recht en gerechtigheid – Mens en staat (13-20) 667

58. Vreugde over de berouwvolle zondaar – De gelijkenis van de verloren zoon – De ware zonen en dochters van God – Het volk Gods op aarde (1-2). God schiep en schouwt Zijn kinderen volmaakt – Ieder kind keert naar Hem terug door Christus (3-15) 682

59. Over de waakzaamheid – De tollenaar Zacheüs – De schat in de hemel en het aardse bezit (1-3). Bereid zijn voor de komst van Christus (4-6). De goede rentmeester (7-8). Van hem, die veel gegeven is, wordt veel geëist (9-10). Zondigen tegen beter weten in is een zonde tegen de Heilige Geest (11-12). Geen ziel en geen mens gaat verloren (13-18) 688

60. Jezus veroordeelt schriftgeleerden en farizeeën als huichelaars – Misbruik van de naam van Christus voor onchristelijke doeleinden – Er zijn geen "heiligen" – De verscheurende wolven in schaapskleed – De antichrist – Christus zegeviert (1-18) ... 698

61. Jezus voorspelt het einde der tijden – Aan hun vruchten zullen jullie hen nu herkennen (1). Reïncarnaties van machthongerigen en van goddelijke boden in de loop der tijden (2-3). De duisterlingen strijden met alle middelen (4-5). Aanwijzingen voor

de tijd van verschrikking (6-7). De wederkomst van Christus: leert te onderscheiden (8-9). Veranderingen in het zonnestelsel en op de aarde (10). De komende eindtijd – De evolutieweg van de mensheid en van de aarde in de lichtstoffelijkheid – Het vredesrijk – Het laatste verzet van de satan – Het "Het Worde" van God: het uiteenvallen van al het grofstoffelijke – Voorbereiding op de wederkomst van Christus door de goddelijke Wijsheid – De komst van Christus, de grootste gebeurtenis (11). Herken de tekenen des tijds (12-14). Wie waakt, laat het uur niet voorbijgaan (15-19) 708

62. De gelijkenis van de tien maagden – Wie de geboden van de liefde vervult, is de waakzame. Hij heeft het innerlijke licht, het merkteken op het voorhoofd (1-7) 728

63. Gelijkenis van de talenten – Degene, aan wie gegeven werd, behoort verder te geven – God belooft slechts degene, die van harte geeft (1-12) ... 731

64. Over het wezen van God – De krachten van het Vader-Moeder-principe zijn aanwezig in man en vrouw; daarom zijn beiden gelijkwaardig (1-3). Erkent het onzichtbare in het zichtbare; schouwt in alles God, het leven (4-5). Over de wet van aantrekking in al het Zijn – Het besluit tot het verlossingswerk van Christus in de troonzaal Gods – De opdracht van de verlossing – De dragers van de

goddelijke Wijsheid dragen samen met Christus de hoofdverantwoordelijkheid voor het werk van de verlossing – De zendingen van de incarnaties van de zonen en dochters van God, die in de opdracht staan – De incarnatie van Christus – De opdracht blijft bestaan tot aan de vervulling (6-11). De geestelijk dode (12). De vrije wil mag nooit worden beïnvloed (13) 735

65. De laatste zalving door Maria Magdalena – De voorbereiding van het verraad – Over het ware geven en de hulp voor de armen – De schaduwen van het menselijke ik verhinderen om het licht Gods te schouwen; de mens spreekt dan over de „geheimen van God” (1-10) 750

66. Leer over de volmaaktheid – Het ware leven is leven in God (1-3). De reine wezens leven in de al-eenheid; zij zijn één – De polariteit als eenheid in God – Maria Magdalena, een voorbeeld van het ontvangende principe – Al het Zijn is opgebouwd op polariteit (4-11). De drie-eenheid: geest, ziel en mens – Wanneer komt het rijk Gods op aarde? (12-13) 755

67. Intocht in Jeruzalem – Het eindoordeel – Hosanna – kruisigt Hem: wie alleen aan zijn eigen welzijn denkt, is wankelmoedig – De joden oogsten sinds 2000 jaar hun zaad – De mens dient God te achten in iedere geschapen vorm, dus ook in de

naaste, anders zal hij ter linkerzijde van Christus staan (1-10). Het afdragen en reinigen voor extreem belaste zielen (11). Wat jullie niet gedaan hebben aan een der geringsten, dat hebben jullie ook Mij niet gedaan (12-14). De evolutieweg van extreem belaste zielen (15) 762

68. Gelijkenissen van het goddelijke gerecht – „Het rijk Gods zal jullie worden afgenomen en worden gegeven aan een volk, dat zijn vruchten voortbrengt” (1-7). De strijd tegen de boden van God, die leven volgens hetgeen zij onderwijzen (8-10). Ik kwam in Jezus en kom als Christus (11). Innerlijke en uiterlijke waardigheid – De aardse machthebbers zullen aan de hoeksteen Christus, die de sluitsteen zal worden, ten ondergaan (12-14). Keert tijdig om, voordat het noodlot zich voltrekt – Menselijke woorden, begrippen, maten en hun betekenis zijn slechts wegwijzers naar de waarheid (15-20) 771

69. Over dood, wedergeboorte en leven – De wedergeboorte in de Geest Gods bevrijdt van de reïncarnatie (1-2). Over het rad van wedergeboorte – De schaduwzielen – De ziel vindt pas rust, wanneer alle zonden zijn uitgeboet – Aflossing van zonden op aarde gemakkelijker en sneller dan in het zielenrijk (3-4). Het woord van de mens is het woord van de dwaling (5-6). De werking van het Vader-

Moeder-principe in de dualen (7-10). Wie van goede wil is, begrijpt en vervult de wet van het leven en wordt vrij van dwalingen (11-13) 784

70. Jezus berispt Petrus wegens zijn opvliegendheid – Eerbiedig het leven in elke ontwikkelingsfase; iedere levensvorm bevindt zich op de evolutieweg naar de volmaaktheid (1-5). Wie in Mij leeft, is een getuigenis in deze wereld (6-7). De wegbereiders voor Christus van de oude, zondige wereld naar de Nieuwe Tijd (8). Christus wordt steeds opnieuw gekruisigd in de strijd tussen licht en duisternis (9-10). In de tijdsomwenteling wordt het allesomvattende licht zichtbaar; de duisternis wil het uitdoven (11). De goddelijke Wijsheid bouwt tijdens de tijdsomwenteling de oergemeenten op, door wie Christus, het licht der wereld, naar alle volkeren straalt (12-14) 794

71. De reiniging van de tempel – Zweepslagen voor ziel en lichaam (1-2). De ware godsdienst (3-4). Alleen de zin van het woord maakt levend (5-7). Ieder mens tekent zichzelf (8-11) 805

72. Jezus' afscheidsworden – Het evenbeeld van de Vader (1-3). Zij zullen grotere werken doen, dan Ik als Jezus heb gedaan (4). Wie onbaatzuchtig dient, zal Ik vervullen, waarom hij vraagt (5). Wie de tempel heiligt, leeft in Mij (6-7). De onbaatzuchtige liefde is communicatie met God (8).

De betekenis van de woorden: „De Vader is groter dan Ik” (9-11) 811

73. De goede wijnstok – Elke wijnrank in Mij brengt vrucht voort (1-2). Wie niet in Mij blijft, zondigt (3). In Christus leven (4). Het heldere oog van de ziel verkrijgt het onderscheidingsvermogen tussen waarheid en dwaling (5). De getrouwen brengen in Mijn naam goede vruchten voort (6-8). De schouwende is geen blinde meer (9). Waarom Christus zich nu weer openbaart (10-11). Kennis van de wetten verplicht tot verwezenlijking (12). Geen mens zal kunnen zeggen: „Ik heb van Christus niets geweten” (13) 819

74. Jezus bereidt Zijn discipelen op het komende voor – De strijd in de naam van Christus tegen Christus (1). Het werk van de verlossing wordt vervuld (2-3). Momenteel stroomt de waarheid als een grote stroom (4-5) 832

75. Het laatste Paschamaal – Wordt rein van harte (1-2). Over het verraad – Tolerantie en begrip jegens onwetenden (3-6). In de Nieuwe Tijd van Christus is er geen bloedvergieten meer (7-9). De gereinigde aarde schenkt in overvloed (10). Leven in Christus leidt tot de adel der ziel en tot ware vrijheid (11-12). De wet van het leven, het liefdegebod – Wie zijn naaste veracht, komt niet tot Christus, tot de waarheid, in het eeuwige Zijn – Ieder berecht zichzelf (13-16).

Het Nieuwe Israël en het Nieuwe Jeruzalem (17).
 Uit alle volkeren en stammen verbroederen zich
 diegenen, die de Gods werken doen (18) 841

76. **De voetwassing – Het laatste avondmaal** – De
 ontsluiting van de zeven basiskrachten van de ziel
 begint bij de orde (1-3). Wie onbaatzuchtig lief-
 heeft, vervult de wet en schouwt God in alles (4-5).
 De ware strijders voor Christus zijn rein van harte
 (6). Het doel en de opdracht van de ziel: weer tot
 wet te worden (7). De betekenis van wierook (8).
 Over het avondmaal – Geen ceremonie, maar sym-
 bool (9). Jezus' gebed voor de Zijnen: vervult het
 woord Gods en het liefdegebed; straalt uit, wat God
 jullie schenkt (10-19). Het gebed van de een-
 heid (20-21). Brood en wijn (22). De geestelijke
 substantie in de gaven van de natuur (23-25).
 Uit de concessies van Mozes ontstonden onwet-
 matige zeden en gebruiken (26-28). Het verraad
 aan Christus – Waarom Jezus kon worden gevan-
 gen genomen en werd gekruisigd – Christus' daad
 voor het geslacht David (29-30) 856

77. **Het lijden in de tuin van Gethsémané** – De sla-
 pend discipelen in de tuin van Gethsémané – Wie
 alleen geestelijk weten verzamelt, het echter niet
 omzet, kan een situatie niet begrijpen en verslaapt
 de nood van zijn naaste – Gods wil en plan worden
 vervuld (1-3) 881

78. **Het verraad van Judas – De verloochening van
 Petrus** – De gevangennamen: de duisternis kreeg
 macht, om Jezus te grijpen – Wie het zwaard grijpt,
 zal door het zwaard omkomen – De kraaiende
 haan, de stem van het geweten (1-8) 887

79. **Het verhoor voor de hogepriester Kaïphas** –
 Gedrag bij beschuldiging – Betekenis van de woor-
 den: „Ik kan de tempel Gods afbreken en in drie
 dagen weer opbouwen” (1-10) 892

80. **Het berouw van Judas** – Onrecht jegens de
 naaste kan noodlottig worden – Het zondigen van
 ingewijden is zondigen tegen de Heilige Geest – Wie
 opzettelijk in strijd met het evangelie van de liefde
 handelt, kruisigt Christus opnieuw (1-10) 896

81. **Het verhoor voor Pilatus** – Zij, die in de waar-
 heid leven, zijn rechtvaardig in denken, spreken en
 handelen (8-9). De tegenstrijdige krachten tracht-
 ten de verlossersdaad te verhinderen – „Ik vind
 geen schuld in Hem” – Te allen tijde mag de duis-
 ternis zich meten met het licht – De macht van het
 schijnchristendom is aan het vergaan – De recht-
 vaardige leed voor de ongerechtigheid – Het kruis:
 teken van de verlossing en de opstanding of van
 de nederlaag (10-32) 900

82. **De kruisiging van Jezus** – Jezus weerstond alle
 aanvallen en werd tot Verlosser (1-2). Pilatus offerde
 een onschuldige, om zijn positie te behouden (3-4).

Verwekken en baren in zonde of in onbaatzuchtige liefde (5-7). De mens bepaalt het kleed, dat zijn ziel aan gene zijde draagt (8-13). De rouwmoedige zondaar (14-16). De schijnbare triomf van de duisternis werd een overwinning van Christus, ter verheerlijking van de Vader – Alleen het reine geestelijke lichaam kan de hemel binnengaan (17-19). „Mijn God, Mijn God, waarom heb Je Mij verlaten?” (20). De wet van liefde en eenheid (21-23). De aardbeving, teken van de Christuskracht (24-27). Er bestaat geen recht, om ter dood te veroordelen of te doden (28) 913

83. De begrafenis van Jezus – Over het begraven van doden (1-3). Dodenherdenking en dodenwake (4-10) 931

84. De opstanding van Jezus – De engel aan het graf (1-5). De lichte, krachtige ziel is dicht bij God (6). Boodschap en leiding door engelen (7-8). De opdracht van het aardse en het geestelijke lichaam van Christus (9). De transformatie van het fysieke lichaam van Jezus – Het kruis met of zonder corpus (10-13) 935

85. De verrezene Jezus verschijnt aan twee discipelen in Emmaus – De blindheid van hen, die tegen Mij waren – Veranderingen in de satanische hiërarchieën na de hemelvaart (14-16) 943

86. Jezus verschijnt in de tempel en de bloedoffers houden op – Geestelijke gebeurtenissen in de dagen na Jezus' lichamelijke dood in Jeruzalem en omgeving (1-8) 947

87. Jezus verschijnt aan Zijn discipelen – Waarom konden de discipelen de verrezene schouwen? (1-2). Het kruis zonder corpus, een symbool van de opstanding en de zege over de duisternis (3-6). Verlossing enkel door geloven? (7). Gedoopt door de Heilige Geest (8). Onbaatzuchtige liefde omsluit al het Zijn (9). Een aan God gewijd leven leiden (10). De Godsgeest gebruikt de woordenschat en de begrippen van de menselijke tussenpersonen; hun betekenis hangt af van de verandering der tijden – De gemeenten in Christus tot aan de lichttijd (11-15) 950

88. De achtste dag na de opstanding – Israël en Jeruzalem zijn daar, waar mensen Gods wil vervullen – De zondige wereld erkent de ware zonen en dochters niet, ook niet de hoogstaande vrouw, die voor Christus de weg bereidt (1-3). Door haar straalt Hij Zijn licht over de hele aarde (4-7). Bereidwillige mensen vinden de weg van het innerlijk (8). De duisternis zal in de strijd tegen het licht der wereld het onderspit delven (9-10). Christus' verlossersdaad verhinderde het voornemen van de vrouwelijke engel: het terugontwikkelen van alle levensvormen en de oplossing van de schepping (11-12) 963

89. **Jezus verschijnt aan het meer van Geneza-
reth** – De verrezene ontmoet Zijn discipelen (1-5).
De ware discipelen: wegwijzers, geen herders;
rotsen van het geloof en de Godsvervulling – De
oergemeenten zijn de ene kudde van de herder
Christus (6-8). De sleutels van het hemelrijk (9).
„Omgord” en geleid door het menselijke ik of door
de Eeuwige (10). Wat je naaste doet, gaat jou niet
aan (11-12) 975

90. **Wat is waarheid?** – Over het vermogen de
eeuwige waarheid te begrijpen (1-3). Alles is be-
wustzijn (4-5). De mens kan slechts de verwezen-
lijkte waarheid begrijpen – Het bereiken van de
volmaaktheid (6-11). Wie heeft de waarheid? (12).
Wie geen onbaatzuchtige liefde heeft, leeft niet in
de waarheid en herkent haar niet – Ieder mens
wordt overeenkomstig zijn bewustzijnsgraad ge-
leid (13-16) 983

**Aantekening bij de in 1987
gegeven voorschriften voor de gemeente** 995

Voorwoord tot de gemeente-orde 999

91. **De voorschriften voor de gemeente (deel 1)** –
De taal, die trilling is (1-4). Naamgeving en doop-
sel van pasgeborenen – Opvoeding in rechtscha-
penheid (5-6). Opvoeding van opgroeiende kinde-
ren (7). Rangschikken in het levensprincipe van de

gemeente: rust en harmonie (8). Het geestelijke
doopsel – Het gebod „bid en werk” – De engel van
de gemeente – De oudste – De raad van de oudsten
– Het gemeenteboek (9). De gezalfde (10) 1001

92. **De voorschriften voor de gemeente (deel 2)** –
Huwelijk en partnerschap, een verbinding volgens
de wet van de onbaatzuchtige liefde en trouw –
Huwelijkssluiting in de gemeente, een bond met
God (1-3). Ouders dragen voor God de verantwoor-
delijkheid voor hun kinderen – Het vader-moeder-
huis – Kinderen niet als eigendom beschouwen –
Over de geestelijke dualparen en het ontstaan
van „geestelijke kinderen” (4). Over het avond-
maal in de gemeente – Terugblik op de week – Geen
ceremoniën (5). Uiterlijke vormen en handelingen
zijn concessies, geen wetmatigheden (6-7) 1016

93. **De voorschriften voor de gemeente (deel 3)** –
Over vergeven en om vergeving vragen (1-2). De
genezing uit de Geest Gods (3-4). De verantwoor-
delijken in de gemeente (5-10) 1032

94. **De voorschriften voor de gemeente (deel 4)** –
Over het begraven van de doden – Bewust leven
– Geestelijk doden – God wenst geen herhaalde
incarnaties (1-4). Wie zijn innerlijke God heeft ge-
vonden, heeft geen aardse leiders nodig – Crite-
ria voor de echtheid van de verantwoordelijken:

onbaatzuchtig dienen – Over de kleding: de innerlijke schoonheid wordt in het uiterlijk zichtbaar (5-7). Groei en levensonderhoud van de gemeente, een gezamenlijke opdracht (8-10) 1042

95. **De hemelvaart** – De verrezene onderwijst Zijn discipelen over de vervulling van de verlossersopdracht en over de invloed van negatieve krachten – In de machtige geheugenbron van het heelal, evenals in de etherkroniek, zijn de terugleiding en het rijk Gods op aarde als positieve energie opgeslagen en bouwen zich meer en meer op (1). De aardse heerschappij in de naam van Christus door de werktuigen van de demonen (2-3). Deze machtige tijdsomwenteling laat al het tegenstrijdige openbaar worden – De duisternis in haar uitwerkingen en zelfgeschapen ketens (4). Belofte van de Heilige Geest (5). Draag Christus in jezelf (6). Ik kom terug in alle heerlijkheid (7). De onbaatzuchtige liefde is een onverbreekelijke band (8). Jezus leed en ervaarde als mens, wat menszijn betekent (9-10) 1057

96. **Nederdaling van de Heilige Geest** – Over de opdrachten en functie van de discipelen (1-3). Wie groot is in de geest, dient en geeft in deemoed en dankbaarheid (4-5). Het ontstaan van de kerkelijke hiërarchie door hooggeplaatsten en hoogwaardigheidsbekleders – De onbaatzuchtige dienaren van

allen geven vanuit het hart (6-7). Wat gebeurde er bij het instromen van de Heilige Geest? (8-9) De ware broederschap van Christus in dienst van het algemeen welzijn (10). Eén voor allen, Christus (11). Menselijkheden in de oergemeenten – splitsing van de oergemeenten wegens meningsverschillen en gezagsgetrouw denken (12-13). Ceremoniën en ander mensenwerk behoren niet tot de leer van de Nazarener (14-15). Harmonie in de gezindheid brengt vrijheid en eenheid (16). Toe-lichting van de geloofsbekentenis (17-23). Wie Mij navolgt wordt tot tempel van de liefde (24-25). Ik Ben de waarheid (26). Door het werk „Dit is Mijn woord” zal het leven uitstromen in de wereld 1076

Nawoord 1111

De wetten van God

voor het vredesrijk van Jezus Christus 1113

Ter inleiding

In dit machtige openbaringswoord van de Christus Gods „Dit is Mijn woord – Alpha en Omega“ spreekt Christus door Gabriële, de profetes en afgezante van God, uit het rijk Gods, het verleden, de tegenwoordige tijd en de toekomst aan.

Hij richt zich in Zijn werk, dat een historisch werk is, tot alle mensen, om toe te lichten, wat Hij als Jezus van Nazareth heeft onderwezen, hoe Zijn aardse leven verliep, en Hij toont ons de samenhangen over het grote verlosserswerk, dat zijn oorsprong heeft in het rijk van God. Daarom gaat Christus in op de gebeurtenissen van het verleden, verklaart ze in het licht van de huidige tijd en spreekt ook over de toekomst tot de mensen, die eens zullen leven in het vredesrijk van Jezus Christus.

In de vroege tachtiger jaren van de vorige eeuw zond de Christus Gods Zijn profetes, Gabriële, de hele wereld in, om mensen te roepen om met Hem, de Christus Gods, het fundament te scheppen voor het komende vredesrijk van Jezus Christus.

De machtige roep van de Christus Gods volgend, bespeurden veel mensen in hun innerlijk de wens en de in hun ziel liggende opdracht, in de gemeenschap mee te werken, om de fundamenten voor het vredesrijk van Jezus Christus op te bouwen.

Veel mensen braken hun oude tenten af, sloten zich tezamen om met God, de Eeuwige, de bond te sluiten voor de opbouw van Neu Jerusalem, opdat het worde,

zoals het in het gebed van de eenheid van Jezus van Nazareth is gegeven: „Zoals in de hemel, zo ook op aarde.“

Zij stichtten in de omgeving van Würzburg woongemeenschappen en bedrijven, om een leven in de Geest Gods in alle levensgebieden in de daad om te zetten.

Uit de meest verschillende levensverhoudingen en uit veel volkeren sloten mensen zich tezamen onder de richtlijn van de vijf principes: gelijkheid, vrijheid, eenheid, broeder- en zusterlijkheid, waaruit de gerechtigheid ontstaat.

Maar niet iedereen deed moeite om volgens deze vijf principes te leven.

Menigeen wisselde wel zijn woonplaats, bleef echter in zijn oude wensen, verlangens en gedragswijzen gevangen.

Gabriële stond in al die jaren onwankelbaar tot het rijk Gods en gaf in elke situatie en problematiek de oplossing volgens de wetmatigheden van het rijk Gods in de zich opbouwende gemeenschap. Of iemand het wilde aannemen of afwijzen, werd aan ieder overgelaten, want God, de Eeuwige, is de Vrije Geest.

Christus openbaart in Zijn openbaringswerk „Dit is Mijn woord. Alpha en Omega“ voor de mensen in het komende vredesrijk van Jezus Christus over het begin van de opbouw van de Bondgemeente Nieuw Jeruzalem:

„Na Mozes en ook na Mijn aardse leven zond God, de almachtige, telkens weer profeten, profetessen en

verlichte mannen en vrouwen. Zij allen waren voor de mensheid verkondigers en vermaners voor het rijk Gods. Zij onderwezen de weg naar binnen en legden de geboden van de Heer uit in de taal van de toenmalige tijd.

Velen van deze vermaners en verkondigers bereidden ook de weg voor op de aarde voor de deelstraal van de goddelijke Wijsheid – de afgezante van God, die in de machtige tijdsomwenteling werkte en een dergelijke opdracht had zoals toendertijd Mozes en Ik als Jezus van Nazareth.

Ik, Christus, en de cherubijn van de goddelijke Wijsheid, openbaarden door het geïncarneerde vrouwelijke principe van de goddelijke Wijsheid, de eeuwige wetten en verzamelden zo het volk van God om het in hun innerlijk te leiden, in het koninkrijk Gods, dat inwendig in ieder mens is.

Weer kwam het overeen met de tijd van Mozes. Zij, die zich door God lieten beroeren en – overeenkomstig hun bewustzijn – het woord Gods en de leiding door Mij, Christus, konden begrijpen, deden moeite – alleen door het woord – God's wegen te gaan. In het moment echter, waarin ze aan zichzelf hadden moeten werken om ook te vervullen wat Ik hen geboden had om te berouwen, te vergeven, om vergeving te vragen en dezelfde fouten en zonden niet meer te doen – werden velen halsstarrig; zij wilden hun fouten en zwakheden niet zien en ook niet in het reine brengen. Zij wilden alleen het woord Gods horen en over het gehoorde discussiëren, maar de in het oude stramen blijven.

Zij hingen aan bezit en eigendom en plaatsten geld en goed boven de overvloed van God. Zo twijfelden ze aan God's woord en zetten de profetes van God aan de schandpaal.

Een andere groep van mensen wilden het lagere, het menselijke, behouden en ernaar leven en gelijktijdig ook het hoogste nastreven. De mens kan echter geen twee heren dienen, de mammon en God. Daardoor ontstonden grote moeilijkheden en discrepanties.

Weer andere mensen dekten hun tegenstrijdige gedachten met huichelachtige woorden toe, doordat zij geestelijkheid voorwendden. Weer andere mensen spraken van de navolging van Christus en handelden tegengesteld, door de ware navolgers te vervolgen.

Uit deze bonte mengeling van het menselijke ik, van huichelaars, woordverdraaiers, lasteraars, twijfelaars en schijnheiligen, kristalliseerde zich echter geleidelijk het volk Gods uit.“

Onder al deze gebeurtenissen heeft Gabriële zeer geleden. Door zo meningen uit deze bonte mengeling van mensen, werd de profetes en afgezante van God gemeen belast, het werk van de Christus Gods prijsgegeven aan de laaghartige fantasieën van de door de kerken aangestelde sektencontroleurs en hun gewillige journalisten, die voor hun meningsleugens in de media, die de kerk trouw waren, steeds ruimte kregen om hun lastercampagne tegen het woord van God te verspreiden. Doch ondanks alle laster komt de eeuwige waarheid tot doorbraak.

Het ontstaan van de bondgemeente Nieuw Jeruzalem

Twee tot drie generaties geleden ontstond een gemeente, waaruit zich later de bondgemeente Nieuw Jeruzalem ontwikkelde. Via het goddelijk-profetische woord werd de gemeente de wetten geleerd – voor een wordend stamvolk op aarde, overeenkomstig de Bergrede van Jezus, de Christus.

De Christus Gods openbaarde de nodige infrastructuur voor de opbouw van een volk volgens de wil van de Eeuwige.

Tot deze fundamentele openbaring van de Christus Gods gaven ca. 800 broeders en zusters de Eeuwige hun vrijwillig jawoord voor de opbouw van Nieuw Jeruzalem, voor het vredesrijk van Jezus Christus.

In deze samenhang werden veel, zeer veel scholingen gegeven, om de Bergrede, het centrale licht voor de opbouw van Nieuw Jeruzalem, te kunnen begrijpen en te kunnen omzetten.

De Eeuwige hield Zijn woord. Uit het rijk Gods kwam hulp na hulp. De kracht hiervoor werd voelbaar.

Mensen, die de Eeuwige en Zijn zoon, de Christus Gods, vrijwillig hun ja gaven, begonnen met de opbouw voor Nieuw Jeruzalem: de eerste bedrijven ontstonden, een kliniek ontstond, een school werd volgens het principe van geestelijk leven van de Bergrede opgebouwd,

in dezelfde tijd een kleuterschool. Een vader-moederhuis, handwerksbedrijven en veel meer.

Aan het omvattende concept van de Bergrede voor Christusbedrijven sloten zich agrarische bedrijven aan, ook boerderijen, die volgens het principe van de Bergrede hun werk verrichtten, van aanbouw tot aan de klant.

Ook in deze samenhang werden er veel scholingen gegeven, bijvoorbeeld: hoe behoren velden en bossen te worden behandeld en de dieren, ook hoe de zogenaamde staldieren behoren verzorgd te worden?

Evenzo werden er fundamentele scholingen gegeven door Gabriële, de profetes van God, waarin zij uitlegde, dat ieder dier een bewustzijn heeft en als geestelijke essentie in elke ziel, in elk geestelijk lichaam communicatief als eenheid en kracht aanwezig is.

Voor het geestelijke leven van een stamvolk in navolging van de Christus Gods, werd eveneens onderwezen en telkens weer geschoold. De scholingen gingen steeds meer in details, bijvoorbeeld, dat ieder veld een bewustzijn heeft, dat alle vruchten uiteindelijk een bewustzijn hebben en dat de natuur uit collectieven bestaat – en nog veel meer.

Mensen van de bondgemeente Nieuw Jeruzalem, die in de bedrijven volgens het bedrijfsconcept van de Christusbedrijven werkten, werden onderwezen, dat elke vrucht volgens het levensprincipe een geschenk van het leven is, dat men ook dienovereenkomstig behoort te behandelen en te waarderen.

Ook het brood uit de granen van de velden zouden overeenkomstig moeten worden behandeld, van de aanbouw tot aan de klant. Er werd onderwezen: elke schijf brood heeft haar waarde – en nog veel, veel meer.

Niets bleef zonder scholing. Elke vraag – voor alle levensgebieden – werd beantwoord, of door de Christus Gods zelf, of uit het ontsloten bewustzijn van Gabriële, in verbinding met broeder Emmanuel, de Cherubijn van de goddelijke Wijsheid. Alles werd geopenbaard door het goddelijk profetische woord, de hoorn van overvloed, de goddelijke Wijsheid, Sophia.

Alle mensen van de bondgemeente werd ook aangeboden de Innerlijke Weg te gaan, om het persoonlijke leven te ordenen en stap voor stap de Tien Geboden van God en de Bergrede van Jezus van Nazareth te vervullen.

Er ontstond een innerlijke en uiterlijke opbloei, totdat enkelen de wereldse praktijken en verlokkingen niet konden weerstaan en onverschilligheid, zoals egoïsme, op de voorgrond trad.

Heel geleidelijk stagneerde de bondgemeente Nieuw Jeruzalem.

Mensen, die de Eeuwige hun jawoord hadden gegeven voor de opbouw van Nieuw Jeruzalem, om een stamvolk voor het vredesrijk van Jezus Christus te worden, begonnen te twisten.

Zoals gezegd: het ja tot de Eeuwige begon bij velen langzamerhand af te nemen, waardoor de verdere

opbouw van de bondgemeente Nieuw Jeruzalem geleidelijk stagneerde en veel slechts nog wereldlijk verdergeleid werd.

Het een na het ander werd opgegeven.

Slechts weinigen verenigden zich, om het ja tot God, de Eeuwige, voort te zetten, verder op te bouwen, in het bewustzijn: wij starten, wij bouwen op – voor de Nieuwe Tijd.

Het ja tot de Eeuwige lost zich niet op.

Mensen in Zijn Geest geven God, de Eeuwige, opnieuw het jawoord, om op te bouwen, wat generaties voor hen hebben laten liggen.

Enkelen van de tweede generatie bouwen met de derde generatie verder op en leggen de basis voor een lichtere aarde, die, zoals geschreven staat, van generatie tot generatie lichter wordt, omdat ook lichtere zielen incarneren voor de Nieuwe Tijd, zoals het in „Dit is Mijn woord. Alpha en Omega” voorspeld is.

Zoals geopenbaard is de basis voor een stamvolk gegeven, de wetmatigheden voor Nieuw Jeruzalem, voor het vredesrijk van Jezus Christus.

Voor enkelen van de tweede en derde generatie, eveneens voor de wordende vierde generatie geldt: zij sluiten zich aan de doelstellingen van de vorige bondgemeente aan en zien deze richtsnoeren als de geestelijke basis voor een stamvolk, om een verbondgemeente te worden.

Zij oriënteren zich aan hetgeen geopenbaard is en ook steeds meer aan de wetten voor het wordende vredesrijk van Jezus Christus (zie vanaf blz. 1113) en weten alles over wat in de eerste en tweede generatie gebeurde. Zij oriënteren zich echter niet aan het gedrag van de eerste en tweede generatie.

Hun motto in het messiaanse, sophiaanse tijdperk is: wij starten, wij bouwen op – voor Nieuw Jeruzalem in het wordende vredesrijk van Jezus Christus.

Het centrum voor de Nieuwe Tijd is de machtige monumentale bouw, het Heiligdom van God op aarde.

Het is gegrondvest op de rots, waarvan Isaiah, de zoon van Amos, in een visioen over Juda en Jeruzalem heeft gehoord:

*„Aan het einde der dagen zal het geschieden:
De berg met het huis des Heren staat stevig
gegrondvest als de hoogste der bergen;
hij steekt uit boven alle heuvels.
Daarheen stromen alle volkeren.
Veel naties maken zich op weg.
Zij zeggen: Komt, wij gaan naar de berg des Heren
en naar het huis van de God van Jacob.
Hij zal ons de weg wijzen, op zijn paden willen wij
gaan.
Want van Sion komt de aanwijzing van de Heer,
uit Jeruzalem Zijn woord.”*

Het is de Christus-Gods-rots, de leer voor de opbouw van Nieuw Jeruzalem, het wordende vredesrijk, dat het centrale licht is voor de aarde, in het teken van de lelie.

Het bondsvolk, dat uit de bondgemeente Nieuw Jeruzalem voortkwam en op de rots Christus bouwt, is en blijft het stamvolk voor de Nieuwe Tijd

Inmiddels is Zijn eeuwige woord wereldwijd en sluit de wereldwijde vrije gemeenschappen in het teken van de lelie, mee in.

Dat betekent, dat het wereldwijde Christus-Gods-werk groeit, waarin de vrije gemeenschappen rijpen tot een Christus-volk, dat zijn basis in het verbond met God heeft en in Zijn geopenbaarde boodschap, die in de herberg van God, de Ark des Verbonds van de Vrije Geest, toegankelijk is:

*Het eeuwige woord,
van Abraham tot Gabriële.
Gisteren en vandaag.*

Daardoor zijn ook de profetes en afgezante van God, Gabriële, alsook de Cherubijn van de goddelijke Wijsheid, eens in Isaiah, op aarde broeder Emanuel genaamd, gerehabiliteerd.

Het woord Gods, de Eeuwige, en Zijn zoon, de Christus Gods, alsook het woord van de Cherubijn van de goddelijke Wijsheid, de vorst voor Gods' troon, eens in Isaiah,

is de waarheid, in alle eeuwigheid, zoals het reeds door Isaiah werd verkondigd:

*„Want zoals de regen en de sneeuw
uit de hemel valt en niet daarnaar terugkeert,
maar de aarde water geeft en haar
tot kiemen en ontspruiten brengt,
hoe zij de zaaier zaad geeft en brood te eten,
zo is het ook met het woord, dat Mijn mond verlaat:
Het keert niet leeg tot Mij terug, maar bewerkt,
wat Ik wil, en bereikt alles,
waartoe Ik het uitgezonden heb.”*

Voorwoord

*van broeder Emanuel,
de cherubijn van de goddelijke Wijsheid*

Voor menige lezer is het onbegrijpelijk, dat Christus, de zoon van God, op een nauwelijks bekend evangelie teruggrijpt en niet alleen daarop opbouwt, maar het ook verklaart, verbetert en verdiept, dat wil zeggen, ook aanvult.

De reden daarvoor is de volgende:

christelijke kerkgenootschappen en gemeenschappen, evenals veel bijbeldeskundigen, hebben „hun bijbel“, die zij voor de volledige en zuivere waarheid houden, tot hun eigendom gemaakt. Zij vergissen zich in de overtuiging, dat het woord Gods in hun bijbel eenmalig en voor alle tijden werd gegeven en daarmee afgesloten. Daardoor was het Christus, de Verlosser van alle zielen en mensen, niet mogelijk, binnen de nog bestaande christelijke kerken en de aan zich bindende gemeenschappen, dit boek, hun bijbel, te verklaren, te verbeteren en te verdiepen.

Daarom ging Christus andere wegen; Hij openbaarde en openbaart de waarheid buiten de christelijke kerken en bindende gemeenschappen om. Want alle wezens en mensen dienen God, het eeuwige licht, de onbeperkte waarheid, te ervaren. Aan allen is de vrije wil gegeven, haar aan te nemen of af te wijzen.

Christus, de zoon van de levende God, de Verlosser van alle mensen en zielen, is de inspirator in Zijn verlossingswerk, Universeel Leven, waaruit het vredesrijk van Jezus Christus voortkomt. Hij verzocht in het begin van dit decennium (1980) enkele broeders – die allen, op een na, bijbeldeskundigen waren – de essentie van de waarheid, zowel uit het Oude Testament, als uit het Nieuwe Testament, op te schrijven.

Christus' wens was en is, dat de feiten over Zijn leven en denken als Jezus van Nazareth opgetekend worden, opdat zij in de toekomst als historisch bericht voor diegenen beschikbaar zijn, die in het vredesrijk van Jezus Christus leven en door Hem een grote mate van volmaaktheid zullen hebben bereikt.

In Zijn openbaring sprak Hij tot deze broeders, met woorden van de volgende strekking:

neemt de bijbelteksten ter hand, die Ik jullie zal doen toekomen en laat jullie geestelijke bewustzijn over de teksten gaan. Dat wil zeggen: leest met de ogen der waarheid – en niet met het verstand, want dat vertroebelt het oog en de zin voor de waarheid. Het oog der waarheid zal dan op die tekstpassages vallen, die de waarheid bevatten, die voor de tegenwoordige en voor de komende tijd van betekenis is, want Ik zal het in jullie hart leggen. Dan zal Ik door jullie verklaren en verdiepen. Het zijn de woorden van God, die grote profeten en verlichten uit de Geest der waarheid als voorschouw voor de tegenwoordige en voor de komende tijd ontvingen.

Zijn beweegreden was en is, dat de Zijnen in de huidige tijd – en de grotendeels volmaakte mensen van de komende tijd in het vredesrijk – datgene kunnen nalezen en kunnen begrijpen, wat Hij als Jezus van Nazareth de mensheid heeft gebracht – en wie Hij was en in de geest is. Als eens het vredesrijk van Jezus Christus de aarde zal omspannen, is de verlossing in de mensen afgesloten, omdat in het vredesrijk alleen nog vrijwel volmaakte zielen zullen incarneren.

In het vredesrijk van Jezus Christus is geestelijke kennis onbelangrijk geworden, omdat de verregaand volmaakte mensen het Goddelijke nabij zijn, omdat zij de wijsheid bezitten en niet meer via geestelijke kennis tot de wijsheid moeten komen. Ook de vele bijbelversies, waarop de kerken in deze tijd (1989) nog steunen, zullen dan onbetekenend zijn. Want wie goddelijke Wijsheid heeft verworven, heeft zijn geestelijke bewustzijn ontsloten en zijn reine geestlichaam, waarin de essentie van de oneindigheid volledig werkt, is voor hem dan het boek van de goddelijke Wijsheid. Wanneer het vredesrijk van Jezus Christus de aarde zal omvatten, zal er geen mensenwerk meer bestaan. Mensenwerken zijn ook de kerken en hun bijbels, waarin zij veel naar eigen goeddunken inbrachten en daaruit datgene hebben onderwezen, wat hen vanuit hun confessionele denken noodzakelijk leek.

Veel geestwezens gingen voor het verlossingswerk ter incarnatie. Het is als een groot mozaïek, dat alle vier de reinigingsgebieden, met inbegrip van de aarde, omvat.

Elk van deze geestwezens heeft een opdracht in het verlosserswerk aangenomen; het nam als zijn aandeel van de opdracht een of meerdere „mozaïeksteentjes” in zijn geestlichaam op, om in het aardse bestaan datgene te kunnen vervullen, wat het als opdracht heeft aangenomen. Dit aandeel in de opdracht is dus in de ziel gegraveerd en moet worden vervuld.

Sommige geestwezens namen in hun mozaïeksteentje verschillende mogelijkheden op. Dat wil zeggen: als een opdracht, waarvoor een geestwezen ter incarnatie is gegaan, niet werd vervuld, dan moet het „debet”, wat daardoor in zijn geestlichaam is opgetekend, elders door hem vervuld worden – in een andere incarnatie of in de reinigingsgebieden.

Is echter het tijdstip aangebroken, waarop dit mozaïeksteentje van de opdracht op aarde moet worden ingezet, dan nemen andere geïncarneerde geestwezens datgene over, wat hun naasten in de opdracht – als gevolg van een belasting of een verleiding door de satan der zinnen – niet hebben gedaan. Dit mozaïeksteentje, dat nu door andere geïncarneerde geestwezens, door mensen dus, vervuld werd, is dan in het opdrachtenpotentieel voor de aarde weliswaar afgelost, het betreffende geestwezen echter, dat verzuimd heeft, zijn aandeel in de verlossersopdracht tijdig uit te voeren, moet dit elders goedmaken.

Als op deze wijze voor Christus hier en daar deuren gesloten blijven, gaat Hij andere wegen, zoals het bijvoorbeeld met dit boek „Dit is Mijn woord” gebeurde.

Wanneer de Heer de geestelijke gaven in een mens aanspreekt, herinnert Hij bijvoorbeeld deze broeders aan hun geestelijke opdracht, dan heeft ook de vorst van deze wereld de mogelijkheid, hen op de proef te stellen en eventueel te verleiden – ook diegenen dus, die als mens onder mensen leven, om de waarheid en de vrede in de wereld te brengen. Zij hadden in het rijk van het licht de beslissing genomen, in het aardse gewaad de werken Gods te vervullen en Christus en hun naasten te dienen in de wereld, die het territorium is van de duisternis. Ieder ogenblik echter staat de mens op een tweesprong – voor de keuze: voor of tegen God.

De broeders, die geïncarneerd waren met de geestelijke opdracht, een werk te schrijven, dat voor nu en later van betekenis is, waren onderhevig aan het menselijke. Zij konden datgene, dat zij in hun geestlichaam hadden ingegeven, niet volgens plan vervullen. Zo werd een andere weg bewandeld, dus een andere mogelijkheid geopend: de weg via onze zuster, de profetes en afgezante van God. Want het schrijven van het boek „Dit is Mijn woord” is een essentiële bouwsteen in het werk van de Heer, van Universeel Leven, omdat het zijn betekenis vooral in het vredesrijk van Jezus Christus zal hebben. Het omvat alle belangrijke gebeurtenissen, die Christus, de heerser van het vredesrijk, als Jezus van Nazareth heeft beleefd en doorleden. Want door Zijn leven en denken en door de liefde voor de mensen heeft Hij de verlossing gebracht.

Alleen door Zijn verlossersdaad zal op aarde Zijn vredesrijk ontstaan. Zalige, dus nagenoeg volmaakte mensen zullen haar dan bewonen en haar meer en meer bezitten, omdat de heerschappij van de duisternis ten einde gaat. Want sinds Zijn „volbracht” aan het kruis bindt het satanische zichzelf steeds meer. Wanneer eenmaal het vredesrijk de aarde omspant, is het satanische gebonden. Alleen door de verlossersdaad is dit mogelijk geworden!

Christus, de Verlosser van alle mensen en zielen, heeft dus vele wegen, om te bereiken wat – voor de tegenwoordige tijd (1989) en in het bijzonder voor de Nieuwe Tijd – van betekenis is.

Het boek „Dit is Mijn woord” maakte niet direct deel uit van de opdracht van onze zuster, de profetes en afgezante van God. Zij nam de mogelijkheid aan, die geboden werd, om het boek „Het evangelie van Jezus”^{*} tot basis van het openbaringswerk „Dit is Mijn woord” te maken. Christus kwam haar met dit boek tegemoet, omdat de opdracht, zo een werk voor de tegenwoordige tijd en de toekomst te ontvangen, niet direct in haar opdracht stond. Christus sprak onder andere tot onze zuster, met woorden van de volgende strekking:

^{*} *Das Evangelium Jesu. Was war vor 2000 Jahren? (Rottweil 1986) (Het evangelie van Jezus. Wat gebeurde er 2000 jaar geleden?) Hierna ook kortweg „Evangelie van Jezus” genoemd.*

Aangezien nu een andere weg moet worden gegaan, jij echter voor de geestelijke taken van jouw onmiddellijke opdracht bent bestemd, – wil Ik jou – voor zover dit op aarde mogelijk is – met dit verslag tegemoetkomen. Opdat jij jouw directe taken voor dit aardse leven kunt vervullen en omdat de tijd hiervoor kostbaar is, zal ik op het boek „Het evangelie van Jezus” voortbouwen door te verklaren, te verbeteren en te verdiepen.

Het boek, dat door de mensen „Het evangelie van Jezus” wordt genoemd, bevat, ondanks de vertalingen en ondanks de woorden, die in deze tijd een andere betekenis hebben – diepe inzichten in het gebeuren, dat zich gedurende Mijn aardse leven als Jezus van Nazareth voltrok.

Jij leeft in het aardse gewaad. Daarom hoeft niet met veel moeite een geheel nieuw werk te worden geschreven, omdat het je voor een langere tijd zou beletten, de taken van je directe opdracht na te komen en te vervullen.

Daarom bouwt Christus voort op de in het boek „Het evangelie van Jezus” voorhandene waarheid. Hij verklaart, verbetert en verdiept deze en vervult daarmee door onze zuster datgene, wat in de opdracht van het verlosserswerk ligt: een historisch werk voor het vredesrijk van Jezus Christus te brengen, het werk „Dit is Mijn woord”.^{*}

^{*} *Dit werk bevat zowel de originele tekst uit het boek „Das Evangelium Jesu” (Het evangelie van Jezus), in cursief gedrukt – alsook de door Christus bij de afzonderlijke passages nieuw geopenbaarde tekst – deze is normaal gedrukt.*

Omdat de wil van onze zuster rust in Gods wil, die zij vervult, groeide uit het boek „Het evangelie van Jezus” het werk „Dit is Mijn woord”.

Dit werk zal pas in het vredesrijk van Jezus Christus zijn volle betekenis krijgen.

Of het nu of in de toekomst – tot aan de volledige ontplooiing van het vredesrijk – door mensen gelezen wordt – Christus is en blijft dezelfde: de mederegent der hemelen en wij zijn met Hem, als broeders en zusters van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Zolang ik door onze zuster, de profetes en afgezante van God, onderricht, noem ik mij voor de mensheid broeder Emanuel. In de geest Gods ben ik de cherubijn van de goddelijke Wijsheid, de verantwoordelijke in het verlosserswerk van Jezus Christus.

In het vredesrijk werkt dan alleen de eeuwige wet van de liefde. Dan is er niet langer behoefte aan leringen en uitleg van de eeuwige wet.

Ik ben en blijf Gods wetsengel, de hoeder van de goddelijke Wijsheid.

Vrede!

Ik Ben

Mijn woorden als Jezus van Nazareth waren niet het gefemel van de farizeeën en schriftgeleerden, die het volk naar de mond praatten, om waardering, lof en loon te krijgen. Mijn woorden als Jezus van Nazareth waren helder en niet mis te verstaan – zoals ook Mijn woorden als Christus door Mijn instrument, door Mijn profetes, de straal van de goddelijke Wijsheid, stromen.

Alleen de zondaars, degenen, die in de zonde wilden volharden, zeiden tegen Mij als Jezus van Nazareth: „Je woorden zijn hard. Wie kan ze aanhoren?” De eeuwige wet is absoluut. En wie haar hoort, ziet in, dat zij van de mens een beslissing en consequentie verlangt – voor of tegen God. Wie echter niet wil beslissen, omdat hij zelf de room op de melk is, om haar – de melk – ook zelf af te romen, dat wil zeggen, van alles een beetje mee te krijgen, om dan voor zichzelf daaruit profijt te trekken, die spreekt van de hardheid van de eeuwige wet.

Ik Ben de wet, de Absoluutheid. De besluiteloze is hard tegen zijn medemensen, echter boterzacht, als het om hem persoonlijk, om hemzelf, gaat. Hij wil zich alleen aan de oppervlakte bewegen – zoals de room op de melk – en de diepte, het ware, niet doorgronden, omdat de eeuwige wet consequenties van hem verlangt.

Wie Mijn woorden leest en zich van hen afwendt met de argumenten van de vroegere schriftgeleerden en

farizeeën en hun aanhangers – „Zijn woorden zijn hard. Wie kan ze aanhoren?” – die moet het laten, tot hij zichzelf als de huidige farizeeër en schriftgeleerde erkent, die de Christus, die Ik Ben, weer niet wil aannemen, omdat hij niet voor de waarheid wil kiezen.

Mijn woorden zijn de heelal-wet, de eeuwige wet; zij verlangen een beslissing voor of tegen Mij. Wie het vatten kan, die vatte het. Wie het laten wil, die late het. Ieder draagt datgene, wat hij is – en voor datgene, wat hij is, draagt hij zelf de verantwoordelijkheid voor de heelal-wet, God.

Jij bent je waarneming, je gedachte, je woord en je handeling. Meet je daaraan!

Dit is Mijn woord A en Ω

Het evangelie van Jezus

*De Christus-openbaring,
die inmiddels de ware christenen
over de hele wereld kennen*

In de naam van de Allerheiligste.

Amen

*Hier begint het evangelie van Jezus, de Christus,
de nakomeling van David, – lichamenlijk door Jozef en
Maria – en de zoon Gods door goddelijke Liefde en
Wijsheid naar de Geest.*

Proloog

*Van eeuwigheid tot eeuwigheid
is de eeuwige gedachte,
en de eeuwige gedachte is het woord,*

het woord Gods is eeuwige oergewaarwording,*
is licht en kracht

*en het woord is de daad,
en deze drie zijn één in de eeuwige wet;
en de wet is bij God,
en de wet gaat van God uit.*

God is de eeuwige wet.
Hij straalt vanuit de Oercentraalzon
door alle gebieden van de oneindigheid
en door alle reine wezens,
door al het reine Zijn.

* Met de tekst, die in recht schrift is gedrukt, verklaart, verbetert en verdiept Christus de overeenkomstige passages uit het boek „Das Evangelium Jesu” (Het evangelie van Jezus).

*Alles is geschapen door de wet
en zonder haar is niets geschapen,
van wat voorhanden is.*

*In het woord is leven en substantie,
het vuur en het licht.*

Het woord Gods is leven en substantie,
is vuur en licht.

*De Liefde en de Wijsheid
zijn één tot verlossing van allen.*

Uit de Liefde kwam daarom de Wijsheid
en woont onder de mensen,
opdat deze ontvangen,
wat God, de Liefde en Wijsheid,
hen te zeggen heeft –
heden in de grote tijd
van de bevrijding der geslachten
van een leven in benauwing en droefenis.

*En het licht schijnt in de duisternis,
en de duisternis verbergt het niet.*

Het licht is de sterkte,
de kracht en de macht.

*Het woord is het ene levenschenkende vuur,
en doordat het deze wereld verlicht,
wordt het tot vuur en licht in iedere ziel,
die de wereld betreedt.*

*Ik Ben in de wereld
en de wereld is in Mij;
en de wereld weet het niet.*

Ik Ben in de wereld,
en Ik doorstraal de wereld –
doch de wereld weet het niet.

*Ik kom naar Mijn eigen huis,
en Mijn vrienden nemen Mij niet op.
Doch allen, die opnemen en gehoorzamen,
is de macht gegeven,
zonen en dochters van God te worden,
en evenzo degenen, die in de heilige naam geloven,
die niet uit de wil van vlees en bloed,
maar uit God geboren zijn.*

Ik kom naar Mijn eigen huis,
naar alle zielen en mensen,
en Mijn vrienden nemen mij niet op.
Doch allen, die Mij opnemen
en Mij gehoorzamen,
is de macht gegeven,
bewust zonen en dochters van God te worden,

en eveneens degenen,
die in de heilige naam geloven
en ernaar leven,
die niet aan de wil van het vlees en
het bloed onderworpen zijn,
maar Gods wil vervullen.
Zij zijn bewust geborenen uit God.

*En het woord is vlees geworden en woont onder ons,
en wij zagen Zijn heerlijkheid vol van genade.*

*Ziet de goedheid en de waarheid
en de schoonheid van GOD!*

HOOFDSTUK 1

De verkondiging van de geboorte van Johannes de Doper

*Johannes de Doper;
zijn afkomst en opdracht in het verlossingswerk (4-6).
Verklaring van de stomheid van Zacharias (8)*

- 1. In de tijd van Herodes, de koning van Judea, leefde er een priester van de stam Abias, Zacharias genaamd, en zijn vrouw, van de dochters van Aaroni, heette Elisabeth.*
- 2. Zij waren beiden vroom voor God en leefden onberispelijk in alle geboden en wetten van de Heer. En zij hadden geen kind; want Elisabeth was onvruchtbaar en beiden waren hoogbejaard.*
- 3. En het gebeurde, dat hij volgens de orde van zijn dienst het priesterambt moest waarnemen. Volgens de gebruiken van het priesterambt trof hem het lot te moeten wieroken, als hij de tempel van Jehova betrad. En de gehele mensenmenigte was buiten en bad op het uur van het wierookoffer.*
- 4. En hem verscheen een engel des Heren en stond boven het wierookaltaar. En toen Zacharias hem zag, schrok hij, en angst beving hem. Maar de engel sprak tot hem: „Vrees niet, Zacharias; want je gebed is verhoord, en je vrouw Elisabeth zal je een zoon baren; en je zult hem de naam Johannes geven.*

5. En je zult vol blijdschap en geluk zijn en velen zullen zich over zijn geboorte verheugen. Want hij zal groot zijn in de ogen van de Heer en zal geen vlees eten, noch sterke drank drinken en reeds in het moederlichaam vervuld worden van de Heilige Geest.

6. En hij zal velen van de kinderen van Israël bekeren tot God, hun Heer. En hij zal voor Hem uitgaan in de geest en de kracht van Elias om de harten van de vaders te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de wijsheid van de rechtvaardigen, om een volk voor te bereiden, opdat het gereed is voor de Heer.” (Hoofdst. 1, 1-6)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Woorden van deze strekking hoorde Zacharias in zijn hart. Want God en Zijn engelen hebben niet de taal van de mensen.

In Johannes was niet de cherubijn van de goddelijke Wil, op aarde Elia genaamd, geïncarneerd, maar de geest van Elia overstraalde Johannes.

Het wezen, dat in Johannes was geïncarneerd, is in de geest een directe nakomeling van de cherubijn van de goddelijke Wil.

Ook Johannes had reeds de opdracht van God, de kinderen van Israël te roepen en te onderwijzen. Zij moesten zich bekeren en één volk worden, opdat zij Mij aan- en opnamen, wanneer Ik als Christus in Jezus geboren zou

worden. Want met hen wilde Ik de verlossersopdracht vervullen. Ik vervulde het werk van de verlossing – echter niet met het volk Israël, maar eenzaam in God.

Omdat de kinderen Israëls niet luisterden, werd het plan Gods vertraagd. Het gaat toch in vervulling, want God kent geen tijd. Hij roept zo lang, tot de kinderen Gods tot één volk worden en Gods wil vervullen. Dan zullen Israël en Jeruzalem daar zijn, waar mensen de wil van God doen.

7. En Zacharias sprak tot de engel: „Waaraan zal ik dat herkennen? Want ik ben oud en mijn vrouw is bejaard.” De engel antwoordde en sprak tot hem: „Ik ben Gabriël, die voor God staat en ben gezonden, om met jou te spreken en je deze blijde boodschap te brengen.

8. En zie, je zult stom zijn en niet kunnen spreken tot de dag, waarop dit zal geschieden; dan zal je tong losgemaakt worden, opdat je mijn woorden kunt geloven, die op hun tijd vervuld zullen worden.” (Hoofdst. 1, 7-8)

Ik, Christus verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

De engel Gabriël is de cherubijn van de goddelijke Barmhartigheid. Niet de engel des Heren ontnam Zacharias de spraak, maar het schrikken voor het machtige licht van de engel en de twijfel aan wat hij zag en hoorde, verlamden de stembanden van Zacharias.

De wet Gods bindt niet. Zij legt zielen en mensen straffen, noch gebreken op. Dit zijn gevolgen van oorzaken, die door de mens zelf geschapen werden.

9. *En het volk wachtte op Zacharias en verwonderde zich, dat hij zo lang in de tempel bleef. En toen hij naar buiten kwam, kon hij niet met hen praten en zij zagen in, dat hij in de tempel een visioen had gehad; want hij maakte tekens en bleef stom.*

10. *En het gebeurde, dat hij terugkeerde naar zijn huis, toen de tijd van zijn dienst beëindigd was. En na die dagen werd zijn vrouw Elisabeth zwanger en verborg zich vijf maanden en sprak: „Zo heeft de Heer aan mij gedaan in de dagen, toen Hij mij heeft aangezien, dat Hij mijn schande onder de mensen van mij weg zou nemen.” (Hoofdst. 1, 9-10)*

De reine verwekking van Jezus Christus

Eerste verwijzing naar de stam van David en zijn opdracht (5). De verlossersvonk – Vrij worden van zonde (6). De engel des Heren sprak tot Maria in de lichttaal van de hemelen (8). De oude voorstelling van een straffende God; de door Christus geopenbaarde God van liefde (17). Verbreking van het oude Verbond – Het nieuwe Verbond – Hymne op het komende vredesrijk (25)

1. *En in de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, Nazareth genaamd, naar een maagd, die verloofd was met een man met de naam Jozef, uit het huis David, en de maagd heette Maria.*

2. *Nu was Jozef een rechtschapen en verstandig man en hij was vaardig in het bewerken van alle soorten hout en steen. En Maria was een meelevende en helder ziende ziel en weefde sluiers voor de tempel. En beiden waren zij rein voor God. En van hen beiden was Jezus-Maria, die de Christus wordt genoemd.*

3. *En de engel trad bij haar binnen en sprak: „Wees gegroet, Maria, je hebt genade gevonden; want Gods moederschap is met jou, je bent gezegend onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot.”*

4. *En toen zij hem zag, was zij verward over zijn woorden en overwoog in haar geest, wat deze groet*

te betekenen had. En de engel sprak tot haar: „Vrees niet Maria, je hebt genade gevonden bij God. Zie, je zult zwanger worden en een zoon baren, die zal groot zijn en een zoon van de Allerhoogste genoemd worden.

5. En God, de Heer, zal Hem de troon geven van Zijn vader David en Hij zal voor altijd regeren over het huis Jakob en Zijn koninkrijk zal geen einde hebben.”

6. Toen sprak Maria tot de engel: „Hoe kan dat geschieden, daar ik geen man beken?” ... (Hoofdst. 2, 1-6)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

David is de biologische stamvader voor alle wezens van het licht, die in de opdracht van de verlossing staan. Zij zullen met Mij het vredesrijk van Jezus Christus stichten en in een lang tijdsbestek opbouwen. Daarbij wordt de verdichte materie geleidelijk verfijnd, tot zij – in de laatste fase van het vredesrijk van Jezus Christus – fijnere, lichtstoffelijke materie is. Daarom wordt gezegd: en God, de Heer, zal Hem de troon van zijn stamvader op aarde, David, geven.

De woorden: „Hoe moet dat geschieden, daar ik geen man beken?” betekenen: hoe moet dat geschieden, daar ik alleen maar verloofd ben met een man?

... En de engel antwoordde en sprak tot haar: „De Heilige Geest zal over Jozef, je verloofde, komen, en de

kracht van de Allerhoogste zal je overschaduwen, o Maria; daarom zal ook het Heilige, dat uit jou geboren wordt, Christus, Gods zoon worden genoemd en Zijn naam op aarde zal zijn Jezus-Maria; want Hij zal de mensen van hun zonden verlossen, telkens wanneer zij berouw tonen en Zijn wet gehoorzamen. (Hoofdst. 2, 6)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

En het geschiedde. Ik heb het volbracht!

Mijn verlosserslicht brandt in alle zielen tot aan het vierde reinigingsgebied – of zij nu op aarde zijn of als ziel in het zielenrijk.

Eenieder – ziel of mens – zal slechts dan bevrijding van zonde en schuld ontvangen, als hij berouw heeft en de eeuwige wetten vervult.

De zonde van mens en ziel heeft haar uitwerking in ziel en mens. De schuld is gelijk aan de zonde. Zij bindt vaak verschillende mensen aan elkaar, die samen hetzelfde of iets soortgelijks hebben veroorzaakt, opdat zij elkaar vergeven en met elkaar in het reine brengen, wat hen samengebracht heeft.

7. Daarom zul je ook geen vlees eten, noch sterke drank drinken; want het kind zal van de schoot van Zijn moeder af aan God gewijd zijn en geen vlees, noch

sterke drank zal het tot zich nemen, noch zal ooit een scheermes Zijn hoofd aanraken.

8. En zie, Elisabeth, je nicht, is in haar ouderdom ook zwanger van een zoon en is nu in de zesde maand, zij, die onvruchtbaar genoemd werd. Want bij God is niets onmogelijk.” En Maria sprak: „Zie, ik ben de maagd des Heren, mij geschiede naar jouw woord.” En de engel nam afscheid van haar. (Hoofdst. 2, 7-8)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

De engel des Heren sprak tot Maria in de taal der hemelen, in de lichttaal, die de reine ziel binnenstroomt. Hij duidde slechts aan, wat zich in Elisabeth voltrok, sprak echter niet over de maand en de onvruchtbaarheid.

9. En op dezelfde dag verscheen de engel Gabriël aan Jozef in een droom en sprak tot hem: „Wees gegroet, Jozef, je bent uitverkoren; want het vaderschap Gods is met jou. Gezegend ben jij onder de mannen en gezegend de vrucht van je lendenen.”

10. En toen Jozef over de woorden nadacht, werd hij verward. En de engel des Heren sprak tot hem: „Vrees niet Jozef, zoon van David; want je hebt genade gevonden voor God en zie, je zult een kind verwekken en je zult Hem de naam Jezus-Maria geven; want Hij zal Zijn volk verlossen van zijn zonde.”

11. Dit is echter geschied, opdat vervuld zou worden, wat de Heer door de profeet heeft gezegd, die spreekt: “Zie, een maagd zal ontvangen en zwanger worden en een zoon baren en hem de naam Emmanuel geven, wat betekent: God in ons.”*

12. Toen Jozef uit zijn slaap ontwaakte, deed hij, wat de engel hem bevolen had en ging naar Maria, zijn verloofde en zij ontving in haar schoot de Heer. (Hoofdst. 2, 9-12)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

En zo waren zij als man en vrouw voor God verbonden. Hun verbintenis werd door God gezegend.

13. Maria echter stond op in die dagen en ging ijlings naar het bergland, naar een stad in Judea en kwam in het huis van Zacharias en groette Elisabeth.

14. En het geschiedde, toen Elisabeth de groet van Maria vernam, dat het kind opsprong in haar schoot. En Elisabeth werd vervuld van de kracht van de Heilige Geest en sprak met heldere stem: „Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot.

* In het werk van de Heer is geopenbaard „Immanuel” is God en „Emanuel” is Zijn dienaar. Met Emanuel wordt Immanuel bedoeld.

15. En vanwaar komt het, dat de moeder van mijn Heer tot mij komt? Zie, toen ik je stem hoorde om mij te begroeten, sprong het kind van blijdschap op in mijn schoot. En gezegend is degene, die geloofde. Want het zal volbracht worden, wat haar is gezegd door de heilige Ene."

16. En Maria sprak: "Mijn ziel verheerlijkt Jou, de Eeuwige, en mijn geest verheugt zich in God, mijn Heiland. Want Hij heeft de nederigheid van Zijn maagd gezien; want zie, van nu af aan zullen alle geslachten mij zalig prijzen."

17. Want Jij, die machtig bent, hebt grote dingen aan mij gedaan en heilig is Jouw naam. En Jouw barmhartigheid is voortdurend bij hen, die Jou vrezen. (Hoofdst. 2, 13-17)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Maria doelde met de zaligheid vooral op haar innerlijk, op haar ontwaakte ziel – niet op haar menszijn. Zij is en blijft het reine, onbaatzuchtige wezen in God, Zijn dienaressen en die der mensen. Zalig, zo bedoelde zij, is de ziel van de mens, die Gods wil vervult.

Het oude Verbond bevindt zich in de overgang van het geloof in verscheidene goden, – het geloof aan een godenwereld – naar het geloof aan de ware Ene, die is van eeuwigheid tot eeuwigheid. Daarom klinkt steeds weer de straffende en tuchtigende God door, die de

mens moet vrezen. Ik echter zeg jullie: de mens moet vol eerbied zijn voor God, doordat hij gewetensvol Gods geboden vervult. De ware, eeuwige Ene is liefde. Hij straft en tuchtigt niet. De straf en de tuchtiging legt de mens zichzelf op, die tegen de geboden van God handelt en dan ontvangt, wat hij gezaaid heeft – tenzij hij tijdig berouwt en in het reine brengt, wat hij veroorzaakt heeft. Ik, Christus in Jezus, openbaarde en prentte de mens de ene God en Vader van liefde in, die de waarheid en het leven is, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

18. Jij hebt geweld uitgeoefend met Je arm, Jij hebt verstrooid hen, die hoovaardig zijn in de verbeelding van hun hart.

19. Jij hebt de machtigen van hun stoelen gestoten en de deemoedigen en zachtmoedigen verheven. Jij vervult de hongerigen met het goede en de rijken stuur Je met lege handen weg.

20. Jij helpt Je dienaar Israël in de gedachtenis aan Jouw barmhartigheid, zoals Je gesproken hebt tot onze vaders, tot Abraham en zijn nakomelingen voor alle tijden." En Maria bleef drie maanden bij haar; daarna keerde zij weer naar huis terug.

21. En dit zijn de woorden die Jozef sprak: „Gezegden ben Jij, God van onze vaders en moeders in Israël; want op de juiste tijd heb Jij mij verhoord en op de dag van de verlossing heb Jij mij geholpen.

22. Want Jij sprak: Ik wil je beschermen en met jou een bond met het volk sluiten, om het aanschijn van de

aarde te vernieuwen en de troosteloze oorden te bevrijden uit de handen van de verwoesters.

23. Dat Jij tot de gevangenen kunt zeggen: gaat heen en weest vrij en tot degenen, die in de duisternis wandelen: toon je in het licht. En zij zullen grazen op de paden van vreugde en zij zullen nooit meer jagen, noch doden de schepselen, die Ik heb geschapen, om zich voor Mij te verblijden.

24. Zij zullen geen honger en dorst meer lijden, noch zal de hitte hen te gronde richten, noch de kou hen vernietigen. En Ik wil op al Mijn bergen een weg maken voor de wandelaars en Mijn hoogten zullen worden geprezen.

25. Zingt, o hemelen en juich, o aarde, woestijnen, schalt van gezang! Want Jij, o God, helpt Jouw volk en troost hen, die onrecht hebben geleden.” (Hoofdst. 2, 18-25)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Het volk Israël bleef doof. Het nam de genadegaven van de Christus Gods niet aan.

Nu is een nieuwe tijd aangebroken; liefde en wijsheid werken in het plan van de verlossing. God, de rechtvaardige Al-Ene, verbrak (1988) het verbond met het oude Israël en sloot een nieuw verbond met hen, die in Mijn werk van de verlossing op aarde dienen. En het zal dan het Nieuwe Israël en het Nieuwe Jeruzalem op aarde zijn. Uit dit volk ontstaat, in de loop van zijn evolutie,

het vredesrijk van Jezus Christus en het zal zijn, zoals het geschreven staat: „Gaat heen en weest vrij!”

En zij, die tot nu toe in de duisternis met woorden van deze strekking hebben gewandeld, zullen de weg naar het licht gaan en getuigen van het licht. En zij zullen grazen op de paden van blijdschap en zij zullen nooit meer jagen of de schepselen doden, die de Eeuwige geschapen heeft. Zij zullen niet meer hongeren noch dorsten, noch lijden, noch zal de hitte hen verdelgen of de kou hen vernietigen. Want in het rijk van de vrede zal een andere zon schijnen en de elementen zullen niet meer in tegenstelling staan tot de stromende liefde. Zingt, o hemelen en juich, o aarde, want alles zal vruchtbaar zijn met inbegrip van de woestijnen. Want Jij, o God, helpt Jouw volk en troost hen, die ten onrechte hebben geleden, met de gaven van het innerlijke leven.

***De geboorte en naamgeving
van Johannes de Doper***

De ware profeten (5)

1. Toen de tijd voor Elisabeth gekomen was, dat zij zou baren, baarde zij een zoon. En haar burens en verwanten hoorden, hoe de Heer grote barmhartigheid aan haar gedaan had en zij verheugden zich met haar.

2. En het geschiedde, dat zij op de achtste dag kwamen, om het kindje te besnijden en zij noemden het kind naar zijn vader Zacharias. Maar zijn moeder antwoordde en sprak: „Zo niet, want hij zal Johannes heten.” En zij zeiden tegen haar: „Er is toch niemand in je familie, die zo heet.”

3. En zij wenkten zijn vader, en vroegen hoe hij hem wilde noemen. En hij vroeg om een lei en schreef en sprak tegelijk: hij heet Johannes. En zij waren allen verbaasd, omdat zijn mond zich plotseling opende en zijn tong was losgemaakt en hij sprak en prees God. (Hoofdst. 3, 1-3)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Het aannemen van datgene, wat Zacharias verkondigd werd door de engel en de blijdschap over het kind,

dat Zacharias trouw Johannes noemde, loste in Zacharias op, wat hij veroorzaakt had.

4. En een grote eerbied kwam over allen, die in de nabijheid waren en deze gebeurtenis werd bekend gemaakt in het gehele bergland van Judea. En allen die het hoorden, namen het ter harte en spraken: „Wat zal dat voor een kindje zijn? En de hand van Jehova was met hem.”

5. En zijn vader Zacharias werd vervuld van de Heilige Geest, voorspelde en sprak: „Geprezen ben Jij, o God van Israël; want Jij hebt Je volk aangenomen en verlost. En hebt voor ons een hoorn van heil opgericht in het huis van Je dienaar David. Zoals Je door de mond van Jouw heilige profeten hebt gesproken, die er geweest zijn, sinds de wereld begon. (Hoofdst. 3, 4-5)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Woorden hebben vaak velerlei betekenissen. Het komt erop aan, welk gevoel de mens in het woord legt. Zo waren ook met de woorden „Jouw heilige profeten”, niet alleen de in de boeken van het zogenaamde Oude Testament genoemde profeten bedoeld.

Slechts één is heilig: God, de Eeuwige.

Zalig waren en zijn de door God gezonden profeten, die Zijn wil vervulden en vanuit het eigen vervulde

leven Gods woord schonken en de mensen vermaanden, dit aan te nemen en te verwezenlijken. Dat zijn de ware profeten.

6. *Dat wij gered zouden worden van onze vijanden en uit de hand van allen, die ons haten. Dat Jij de barmhartigheid toont, die Je onze vaders hebt beloofd en Je herinnert aan Je heilige verbond,*

7. *aan de eed, die Je onze vader Abraham hebt gezworen, dat Je ons toestaat, dat wij, verlost uit de hand van onze vijanden, Jou kunnen dienen zonder angst, in heiligheid en gerechtigheid, alle dagen van ons leven.*

8. *En dit kind zal de profeet van de Allerhoogste heten; want het zal voor Jouw aangezicht, o God, uitgaan, om Jouw wegen te bereiden en Jouw volk het inzicht van het heil te brengen door de vergeving van hun zonden.*

9. *Door de liefdevolle barmhartigheid van onze God, waardoor ons de zonsopgang uit de hoogte heeft bezocht, opdat Hij licht geve aan hen, die daar zitten in de duisternis en in de schaduw van de dood en onze voeten leide op de weg naar de vrede.”*

10. *En het kindje groeide op en werd sterk in de geest en zijn zending bleef verborgen tot aan de dag van zijn optreden voor het volk Israël. (Hoofdst. 3, 6-10)*

HOOFDSTUK 4

De geboorte van Jezus Christus

Het volk Israël heeft gefaald –

Christus' heerschappij in het vredesrijk wordt voorbereid met de geïncarneerde zonen en dochters van God uit de stam van David (5). De „verschijningen van de engelen” aan de herders vonden innerlijk plaats (6-9). Erkenning van aardse wetten, voor zover deze niet in tegenstelling zijn met de goddelijke wetten (12)

1. *De geboorte van Jezus, de Christus, geschiedde op deze wijze: het gebeurde in die tijd, dat een bevel van keizer Augustus uitging, dat het hele volk geteld zou worden. En iedereen in Syrië ging naar zijn geboorteplaats, om zich te laten registreren, het was midden in de winter.*

2. *En ook Jozef met Maria gingen weg uit Galilea, uit de stad Nazareth, naar het land Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, omdat hij van het huis en het geslacht David was, opdat hij geregistreerd werd met Maria, zijn gehuwde vrouw, die zwanger was van het kind.*

3. *Toen zij daar waren, kwam de tijd, dat zij zou baren. En zij baarde haar eerste zoon in een grot in een rots en wikkelde Hem in doeken en legde Hem in een kribbe, die in de grot was, want zij hadden anders geen plaats daarvoor in de herberg. En zie, de grot werd vervuld van licht en straalde als de zon in al haar pracht.*

4. *En in de grot waren een os, een paard, een ezel en een schaap en naast de kribbe lag een kat met haar jongen; en er waren ook duiven en ieder dier had zijn metgezel, een mannetje of vrouwtje.*

5. *Zulks geschiedde, dat Hij geboren zou worden te midden van de dieren. Want Hij kwam, om ook hen van hun lijden te bevrijden. Hij was gekomen, om de mensen vrij te maken van hun onwetendheid en zelfzucht en hen te openbaren, dat zij zonen en dochters van God zijn. (Hoofdst. 4, 1-5)*

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Ik heb als Jezus het rijk Gods geopenbaard en heb Zijn wetten geleerd en geleefd. Met de zonen en dochters van Israël uit de stam David en met alle zonen en dochters van God, die de wil van de Eeuwige vervullen, wilde Ik in Israël het rijk Gods stichten en opbouwen – en na Mijn terugkeer in de heerlijkheid van Mijn Vader wederkomen in de geest en het met het volk Israël verder uitbouwen en het vredesrijk, dat in de fijne materie zijn hoogtepunt bereikt, regeren. Maar de zonen en dochters van God en van Israël waren verblind door de zonde.

Na Mijn verlossersdaad riep God, de Eeuwige, in alle daaropvolgende eeuwen steeds weer de zonen en dochters uit het geslacht David en uit andere geslachten, die Zijn wil vervullen, opdat zij inzien, wat hun opdracht is.

Nu is er een nieuwe tijd aangebroken: de tijd van de wending van de oude naar de nieuwe wereld, de wereld van Christus. Ik bereid Mijn geestelijke komst voor – weer door de zonen en dochters uit de stam David en de andere zonen en dochters van de Eeuwige uit andere geslachten, die Gods wil vervullen. Door de geïncarneerde goddelijke Wijsheid onderwijs Ik hen en allen, die Mij navolgen, opdat zij bewuste zonen en dochters van God worden, die Gods wil vervullen.

Dan voltrekt zich wat geopenbaard is: Ik kom in de Geest. Dan zullen alle mensen in vrede leven en ook de dieren zullen van hun knechtschap en hun lijden bevrijd zijn door Mij, de Christus Gods. Want wie zijn leven in het zoon- en dochterschap van God plaatst, zal niet doden – noch mensen, noch dieren.

6. *En er waren herders in diezelfde streek op het veld, die 's nachts hun kudden hoedden. En zie, de engel Gods verscheen hen en de glans van de Allerhoogste omstraalde hen en zij waren zeer bevreesd.*

7. *En de engel sprak tot hen: „Vreest niet, zie, ik verkondig jullie een grote blijdschap, die heel het volk zal wedervaren; want vandaag is in de stad van David de Verlosser geboren, die de Christus is, de heilige Ene Gods. En dit zal het teken voor jullie zijn: jullie zullen het kind vinden, in doeken gewikkeld en liggend in een kribbe.”*

8. *En plotseling was bij de engel een menigte van hemelse heerscharen, die God loofden en spraken: „Ere*

aan God in de hoge en vrede op aarde aan allen, die van goede wil zijn.”

9. En toen de engelen weer ten hemel gingen, spraken de herders onder elkaar: „Laat ons nu naar Bethlehem gaan en kijken, wat daar is gebeurd, wat onze God ons heeft verkondigd.” (Hoofdst. 4, 6-9)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

De engel sprak tot de herders. Zij zagen hem echter niet met de menselijke ogen en hoorden hem niet met de menselijke oren.

Zij zagen en hoorden ook niet met menselijke ogen en oren de heerscharen, die God loofden en prezen. Enkele herders schouwden in hun innerlijk het licht en weer anderen hoorden in hun hart de lofprijzing Gods. Want wat niet in het lichaam is, heeft niet de menselijke woorden en niet de klank van het woord. Het woord Gods en dat van de wezens van God wordt in het innerlijk van de mens vernomen.

De engel des Heren stond niet als een mens voor hen. Zij stonden aan het vuur en verwarmden zich. Zij zagen hoe de vuurzuil omhoogkringelde. En in het vuur meenden zij de gestalte te zien van een engel, die enkelen van hen in hun hart vernamen. De herders waren het oneens over datgene, wat zij zagen en hoorden.

Degenen echter, die de zin van de boodschap in hun hart ontvingen, gingen op weg naar Bethlehem.

Zoals toen verkondigen ook nu de engelen Gods: bereidt de Heer de wegen! Christus, de Verlosser, komt in de Geest – en Hij zal de herder van een kudde zijn, die het volk Gods op aarde is. Hij zal het in Zijn rijk op aarde regeren, en zij zullen met Hem zijn in de geest, omdat zij de wetten van God in acht nemen.

10. En zij kwamen ijlings en vonden Maria en Jozef in de grot en het kind, liggend in de kribbe. En toen zij dit gezien hadden, verspreidden zij de woorden, die hen over dit kind gezegd waren.

11. En allen, die hen hoorden, verwonderden zich over dat, wat de herders hen hadden gezegd. Maria echter onthield dit alles en bewaarde het in haar hart. En de herders gingen weer terug en prezen en loofden God voor alles, wat zij hadden gehoord en gezien.

12. En toen er acht dagen voorbij waren en het kind besneden werd, werd Hem zijn naam gegeven: Jezus-Maria; die genoemd was door de engel, voordat het kind in de moederschoot werd ontvangen. En toen de dagen van haar reiniging naar de wet van Mozes voorbij waren, brachten zij het kind naar Jeruzalem, om het aan God aan te bieden. (Zoals staat geschreven in de wet van Mozes: al het mannelijke, dat de moederschoot opent, moet voor de Heer geheiligd worden). (Hoofdst. 4, 10-12)

Ik, Christus, verklaar, verbeter,
en verdiep het woord:

De besnijdenis is de wet van de Joden. Aangezien deze aardse wet niet in strijd is met de eeuwige wet, wordt zij door God – uitsluitend voor de mens – getolereerd. Wanneer een wezen uit God door zijn incarnatie mens wordt, dan is deze mens onderhevig aan de natuurwetten en dient hij de wetten van de wereld in acht te nemen, voor zover deze niet in strijd zijn met de goddelijke wetten.

13. En zie, een mens met de naam Simeon was in Jeruzalem, en hij was rechtvaardig en godvruchtig en wachtte op de troost van Israël en de Heilige Geest kwam over hem. En hem was beloofd, dat hij de dood niet zou zien, voordat hij de Christus Gods aanschouwd had.

14. En hij kwam door ingeving van de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten, om het voorschrift van de wet te vervullen, verscheen het kind hem, als ware het een lichtzuil. Toen nam hij het op zijn arm, prees God en sprak:

15. „Nu laat Jij Je dienaar gaan in vrede, zoals Je gezegd hebt. Want mijn ogen hebben Je Heiland gezien, die Jij bereid hebt, om in het aangezicht van alle volkeren een licht te zijn, om de heidenen te verlichten en tot roem van Jouw volk Israël.” En zijn ouders verwonderden zich over alles, wat over Hem gezegd werd.

16. En Simeon zegende hen en sprak tot Maria, Zijn moeder: „Zie, dit kind werd bestemd tot val en opstanding van velen in Israël en tot een teken, dat tegengesproken wordt (en waarlijk, een zwaard zal ook jouw ziel doordringen), opdat van vele harten de gedachten openbaar worden.”

17. En daar was Anna, een profetes, de dochter van Fanuel, van de stam Aser, en zij was hoogbejaard en verliet de tempel nooit, maar diende God met vasten en bidden, dag en nacht.

18. Ook zij kwam bij hen in dit uur en prees de Heer en sprak over Hem tot allen, die daar in Jeruzalem wachtten op de verlossing. En toen zij alles hadden beëindigd naar de wet van de Heer, keerden zij weer naar Galilea terug, naar hun woonplaats Nazareth. (Hoofdst. 4, 13-18).

De aanbidding van de wijzen en Herodes

*De betekenis van de zes stralen
van de ster van Bethlehem (5). Verkondigingen van God
en Zijn engelen zijn aanwijzingen, echter geen directe uitspraken
over mogelijke gebeurtenissen – Indirecte leiding (13)*

1. Toen Jezus te Bethlehem in het land Judea geboren was, in de tijd van koning Herodes, zie, daar kwamen enkele wijze mannen uit het Oosten naar Jeruzalem. Zij hadden zich gereinigd en geen vlees, noch sterke drank tot zich genomen, opdat zij de Christus zouden kunnen vinden, die zij zochten. En zij spraken: „Waar is de pasgeboren koning der Joden? Want wij in het Oosten hebben Zijn ster gezien en zijn gekomen, om Hem te aanbidden.”

2. Toen koning Herodes dit hoorde, schrok hij en met hem heel Jeruzalem. En hij liet alle hogepriesters en schriftgeleerden van het volk bijeen roepen en verlangde van hen te horen, waar de Christus geboren zou worden.

3. En zij zeiden hem: „Te Bethlehem in het land Judea, want zo staat het geschreven bij de profeet: en jij, Bethlehem in het land Juda, bent niet de geringste onder de vorsten van Judea, want uit jou zal de heerser komen, die Mijn volk Israël zal regeren.”

4. Toen riep Herodes de wijzen in het geheim bij zich en ondervroeg hen precies, wanneer de ster was verschenen.

En hij zond hen naar Bethlehem en sprak: „Gaat heen en zoekt zorgvuldig naar het kindje en als jullie Het gevonden hebben, laat het mij dan weten, zodat ook ik kan komen en Het aanbidden.”

5. En toen zij de koning hadden gehoord, gingen zij heen; en zie, de ster, die de wijzen uit het Oosten zagen en de engel van de ster gingen hen voor, tot hij kwam en boven de plaats stond, waar het kindje was. En de ster schitterde met zes stralen. (Hoofdst. 5, 1-5)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Wat betekent het symbool van de zes stralen? Gods zoon brengt de wet Gods, de zeven basisstralen van de hemelen, op deze aarde. Zes stralen stralen in de geest op Hem neer – de zevende straal, de barmhartigheid, woont onder de mensen: de zoon van de Allerhoogste in het aardse gewaad, de Christus Gods in Jezus. Ook Maria droeg een deelstraal van de straal der Barmhartigheid in zich, want zij is in de geest van de Heer met de cherubijn van de goddelijke Barmhartigheid verbonden.

6. Zij gingen op weg met hun kamelen en ezels, die beladen waren met hun gaven. En zij keken op zoek naar het kind zo aandachtig naar de ster aan de hemel, dat zij hun vermoeide dieren, die de last en de hitte van

de dag droegen en dorstig en uitgeput waren, voor een poosje vergaten. En de ster verdween uit hun ogen.

7. Vergeefs stonden zij daar en staarden en keken elkaar ontsteld aan. Toen herinnerden zij zich hun kamelen en ezels en haastten zich, hun lasten af te laden, zodat zij konden rusten.

8. Nu was daar in de buurt van Bethlehem een bron langs de weg. En toen zij zich voorover bogen, om water op te halen voor hun dieren, zie, daar weerspiegelde de ster, die zij hadden verloren zich op de stille watervlakte.

9. En toen zij dit zagen, werden zij vervuld van grote blijdschap.

10. En zij prezen God, die hen barmhartigheid toonde, op het moment, dat zij zich over hun dorstige dieren hadden ontfermd.

11. En toen zij het huis waren binnengegaan, vonden zij het kindje met Maria, Zijn moeder en zij vielen neer en aanbaden het. Zij openden hun schatten en legden hun gaven voor Hem neer: goud, wierook en mirre.

12. En omdat zij door God in een droom gewaar-schuwd waren, niet terug te gaan naar Herodes, gingen zij langs een andere weg terug naar hun vaderland. En naar hun gebruik ontstaken zij een vuur en aanbaden God in de vlam.

13. Toen zij echter vertrokken waren, zie, daar verscheen de engel des Heren aan Jozef in een droom en sprak: „Sta op en neem het kindje met zijn moeder en vlucht naar Egypte en blijf daar, tot ik je meer zeg; want Herodes tracht Het te doden.” (Hoofdst. 5, 6-13)

Ik, Christus, verklaar, verbeter
en verdiep het woord:

Er staat geschreven: „...want Herodes tracht Het te doden.” De woorden van de engel en de inspiratie uit de geest luidden inhoudelijk: „Vlucht nu met het kindje en Zijn moeder naar Egypte en blijf daar tot nader order.” De tijding, dat Herodes het kindje wilde doden, kwam uit andere bronnen tot Jozef en werd met de uitspraak van de engel verbonden.

Aangezien de mensen van de Nieuwe Tijd – door verwezenlijking en vervulling van de eeuwige wetten – de vrijheid in de wet van het leven kennen, zullen zij twijfelen aan deze of vergelijkbare uitspraken: „Herodes tracht Het te doden”. Want zij weten: zulke of gelijksoortige directe uitspraken doen God en Zijn engelen niet. Daardoor zouden zij bevestigen, wat nog in de lucht hangt.

Daarom verklaar, verbeter en verdiep Ik, Christus, deze en andere uitspraken, zodat dit boek voor velen een werk van inzicht is.

God laat de mensen via andere bronnen, dus indirect, boodschappen overbrengen – dan, als het voorne-men van een mens door hem reeds uitgesproken werd en door tweeden of derden, die het hebben gehoord, doorgegeven kan worden. Als het van betekenis is, zal het de betrokken persoon dan indirect bereiken. Op deze wijze leidt God – volgens de wet van oorzaak en gevolg – indirect.

14. Hij stond op en nam 's nachts het kindje en Zijn moeder en vluchtte naar Egypte en bleef daar ongeveer zeven jaren, tot de dood van Herodes, opdat vervuld zou worden, wat de Heer door de profeten gezegd heeft, waar Hij spreekt: „Uit Egypte heb Ik Mijn zoon geroepen.”

15. En ook Elisabeth nam, toen zij dit hoorde, haar zoontje en ging met hem het gebergte in en verborg hem daar. En Herodes zond zijn mannen naar Zacharias in de tempel en liet hem vragen: „Waar is je kind?” En hij antwoordde: „Ik ben een dienaar Gods en ben altijd in de tempel. Ik weet niet waar het is.”

16. En hij zond hen nogmaals tot hem en liet hem vragen: „Zeg mij eerlijk, waar is je zoon, weet je dan niet, dat je leven in mijn hand ligt?” Zacharias antwoordde en sprak: „God is getuige, als je mijn bloed vergiet, zal God mijn ziel opnemen, want je vergiet het bloed van een onschuldige.”

17. En zij sloegen Zacharias in de tempel dood, tussen het Allerheiligste en het altaar; het volk kreeg het te horen door een stem, die riep: „Zacharias werd gedood en zijn bloed mag niet eerder afgewassen worden, voordat de wreker gekomen is.” En na enige tijd wierpen de priesters het lot en het lot viel op Simeon, die zijn plaats innam.

18. Toen nu Herodes zag, dat hij door de wijzen was misleid, werd hij uiterst vertoord en zond zijn mensen uit en liet alle kinderen te Bethlehem en in de omgeving doden, die twee jaar of jonger waren, overeenkomstig de tijd, die hij van de wijzen had vernomen.

19. Zo werd vervuld, wat door de profeet Jeremia is gezegd: „In Rama hoort men een stem, wenen, klagen en groot verdriet. Rachel weent om haar kinderen en wil zich niet laten troosten; want zij zijn niet meer.”

20. Doch toen Herodes was gestorven, zie, daar verscheen de engel des Heren aan Jozef in een droom in Egypte en sprak: „Sta op en neem het kind en Zijn moeder en keer terug naar het land Israël, want zij, die het kind naar het leven stonden, zijn gestorven.”

21. En hij stond op, nam het kind en Zijn moeder en kwam terug in het land Israël. En zij woonden in een stad, genaamd Nazareth. En Hij werd de Nazarener genoemd. (Hoofdst. 5, 14-21)